

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ



Ενημερωτικό δελτίο του

Πανελληνίου Συλλόγου
Θεματικού Φιλοτελισμού & Νεότητας

№ 26 (Περίοδος Β') Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2006

“ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ”

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση
Τεύχος 26°, Απρίλιος-Ιούνιος 2006

Ιδιοκτήτης: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΤΑΣ

Εκδότης-Διευθυντής: Παντελής Λεούσης

Συντακτική Επιτροπή:

Π.Λεούσης, Ν.Καρδούλης, Α.Ιατρίδης

Διοικητικό Συμβούλιο Π.Σ.Θ.Φ.Ν. 2005-2006

Πρόεδρος: Παντελής Λεούσης
Αντιπρόεδρος: Παναγιώτης Καγκελάρης
Γεν. Γραμματέας: Νομικός Καρδούλης
Οικ. Διαχειριστής: Αλέκος Ιατρίδης
Έφορος: Ευάγγελος Ολύμπιος
Μέλη: Νίκος Χελιδόνης (Τρίκαλα Θεσσαλίας)
Θανάσης Απέργης (Θεσσαλονίκη)

Διεύθυνση Αλληλογραφίας

Αγίου Δημητρίου 12

14452 Μεταμόρφωση

Τηλ. & Fax: 210-2825134, 210- 6716448

e-mail: p_leoussis@hotmail.com

Υπεύθυνος τυπογραφείου:

Γεώργιος Σκίτσας

Ο Θεματικός Φιλοτελιστής

διανέμεται δωρεάν στα μέλη.

Εγγραφή Νέων Μελών € 5, Νεότητας 2 €

Ετήσια Συνδρομή € 10, Νεότητας 3 €

Ο Θεματικός φιλοτελιστής
έχει τιμηθεί με τα εξής μετάλλια:
EUROCUPRUM 2001 (Πολωνία) Χάλκινο
“ΕΦΙΛΑ 2002” (Ελλάδα) Μεγάλο Αργυρό
TEMEX 2003 (Αργεντινή) Μεγάλο Αργυρό
BRNO 2005 (Τσεχία) Επάργυρο
JERUSALEM 2006 Αργυρό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ - Contents

| | |
|---|-------|
| Γράμμα του προέδρου - Editorial | 2 |
| Δικά μας και δικά σας νέα | 3-6 |
| Philatelic news | |
| Ορειβασία (Π. Λεούση) | 6-17 |
| Mountaineering, by P. Leoussis | |
| “Ανοικτή Επιστολή”. Γερμανικά μονόφυλλα..... | 18-21 |
| The German postal stationery | |
| Ιστορική αναδρομή στις ελληνικές φιλοτελικές εκθέσεις (Ν.Καρδούλη) | 22-25 |
| History of the Hellenic Philatelic Exhibitions | |
| Τεχνητές ίνες (Adolfo Franchi)..... | 26-29 |
| Artificial fibres, by A. Franchi | |
| Η Κόρινθος (Π. Λεούση) | 30-34 |
| The town of Corinth, by P. Leoussis | |
| ‘Αχ, αυτό το πλάνο! | 35 |
| Thematic plans | |
| Ο Αίσωπος και οι μύθοι του (Π. Λεούση) | 36-37 |
| Aesop and his fables, by P. Leoussis | |
| Έχετε δίσκους στη ...θεματική συλλογή σας ;..... | 38 |
| Thematic sound records | |
| Λίγες ώρες από τη ζωή του Μότσαρτ (Π.Λ.)..... | 39-40 |
| Few hours from the Mozart's life, by P. Leoussis | |
| Νέες εκδόσεις (Ν.Καρδούλη) | 41-43 |
| New stamp issues, by N. Kardoulis | |

THE THEMATIC PHILATELIST

Quarterly Journal

No.26, April-June 2006

Owner: THE PANHELLENIC SOCIETY OF THEMATIC PHILATELY & YOUTH

Editor-Director: Pantelis Leoussis

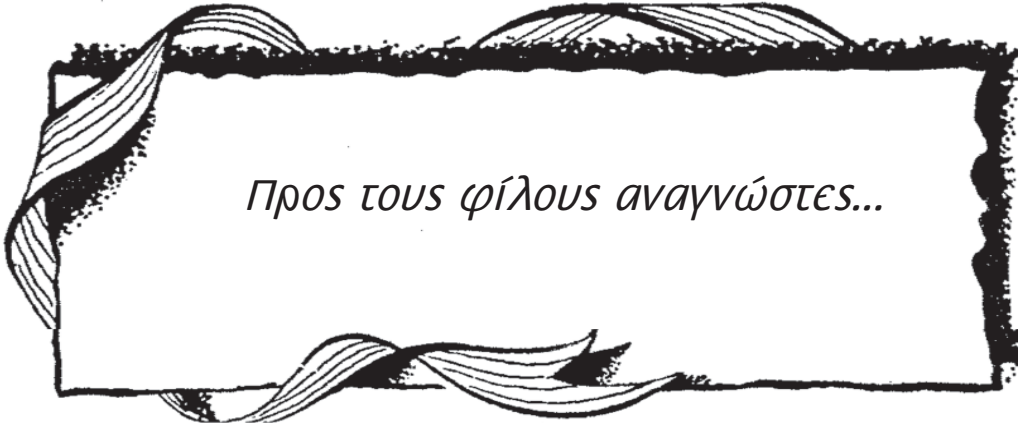
Editorial Committee: P. Leoussis, N. Kardoulis, A. Iatridis

Address for correspondence: 12, Agiou Dimitriou Str., GR-14452 Metamorphosi, Athens

Tel. & Fax: 0031- 210-2825134; e-mail: p_leoussis@hotmail.com

THE THEMATIC PHILATELIST is distributed gratis to the members

Annual subscription € 10. New members' subscription € 5



Η πρόσφατη εθνική έκθεση του Ισραήλ JERUSALEM 2006, με διεθνή συμμετοχή, μας έδωσε άλλη μία χαρά. Τίμησε το Θεματικό Φιλοτελιστή με Αργυρό μετάλλιο και 84 βαθμούς, στέλνοντας ένα ακόμα αισιόδοξο μήνυμα για την εξέλιξή του. Είναι πια γεγονός αναμφισβήτητο ότι το περιοδικό του Συλλόγου μας είναι ένα από τα καλύτερα θεματικά, ομοειδή έντυπα του κόσμου, χωρίς αυτό να αποτελεί υπερβολή, έπαρση ή αυταρέσκεια.

Είναι αλήθεια ότι οι δυσκολίες για την έκδοσή του είναι μεγάλες. Η εξεύρεση συνεργατών αρθρογράφων παραμένει δυσεπίλυτος γρίφος. Τεχνική υποστήριξη ελάχιστη. Τα οικονομικά γλίσχρα.

Στις οικονομικές δυσκολίες προστέθηκε και η νέα πολιτική του ΕΛΤΑ, η οποία, αντίθετα με τα «αισιόδοξα μηνύματα» και τις «ελπιδοφόρες εξαγγελίες» του Συνεδρίου της Καρδίτσας, εξελίσσεται σε πλήρως απαξιωτική για τον οργανωμένο φιλοτελισμό. Εκτός από το γεγονός ότι τίποτε από τα εξαγγελθέντα δεν πραγματοποιήθηκε, ακόμα και το μικρό ποσό της οικονομικής βοήθειας που συνέβαλε στη συντήρηση των συλλόγων άλλαξε τρόπο καταβολής. Αποτέλεσμα αυτής της αλλαγής ήταν οι Σύλλογοι να λάβουν ένα ετήσιο βοήθημα σε διάστημα δύομιση ετών (τέλος 2003 έως τέλος Ιουνίου 2006).

Τα ερωτηματικά παραμένουν αμείλικτα. Γιατί αυτή η καταφρονητική στάση; Ο οργανωμένος φιλοτελισμός είναι εχθρός του Οργανισμού, οπότε πρέπει να τον ταπεινώσουμε, ή φίλος και συνεργάτης;

Εμείς εντούτοις θα επιμείνουμε. Με τη δύναμη που μας δίνουν τα απανταχού της Ελλάδας μέλη μας και η αγάπη μας για το φιλοτελισμό και τον Σύλλογο, θα εξακολουθήσουμε να βελτιώνουμε το Θεματικό Φιλοτελιστή, να προσδοκούμε σε ακόμα μεγαλύτερες βραβεύσεις, να αγωνιζόμαστε για την εξάπλωση και πρόοδο του Θεματικού Φιλοτελισμού.

Ο Προεδρος



Εθνική φιλοτελική έκθεση JERUSALEM '06, με ελληνική συμμετοχή

Στην Εθνική Φιλοτελική Έκθεση του Ισραήλ JERUSALEM '06, που οργανώθηκε από 8-11 Μαΐου 2006 και έλαβαν μέρος ως προσκεκλημένες χώρες η Ελλάδα, η Σουηδία, η Δανία και οι ΗΠΑ, η θεματική συλλογή Παγκόσμιο Προσκοπικό Κίνημα του Αντιπροέδρου του Συλλόγου μας Παναγιώτη Καγκελάρη, σε πρώτη εκτός συνόρων εμφάνισή της, τιμήθηκε με Μεγάλο Αργυρό μετάλλιο και 76 βαθμούς, ενώ ο ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ απέσπασε Αργυρό, με 74 βαθμούς.

Οι υπόλοιποι Έλληνες που συμμετείχαν, με τις αντίστοιχες βραβεύσεις, ήταν οι εξής:

A. Γαληνός (1 πλάσιο) - Αργυρό, Βαθμοί 85 -, Γ. Νταής (1) - Αργυρό, 86 -, A. Βιρβίλης (8) - Χρυσό, 90 -, Σ. Ανδρεάδης (8) - Μεγάλο χρυσό και Grand Prix -, 97, A. Παπαδόπουλος (8) - Μεγάλο Χρυσό και Ειδικό Βραβείο, 95 -, Γ. Σπάρης (5) - Χρυσό, 90 -, Ν. Γκούβερης (5) - Επίχρυσο, 80 -, Κ. Χαζάπης, (8) - Επίχρυσο, 83 -, Σ. Μπόζοβιτς (1), Αργυρό - 81.

Φιλοτελική Φιλολογία

Γ. Νταής, Μεγάλο Επίχρυσο, 86, A. Βιρβίλης, Επίχρυσο, 81, Ν. Μπεργιόπουλος, Αργυρό, 71, Μ. Πετραδάκης, Μεγάλο Επίχρυσο, 87, Γ. Σπάρης, Μεγάλο Αργυρό, 76, Karamitsos: HELLAS 2006, Μεγάλο Επίχρυσο, 88, Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία, ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ, Μεγάλο Αργυρό, 76, Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία Θεσσαλονίκης, ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΑ ΝΕΑ, Αργυρό, 70.

Εθνικός Αντιπρόσωπος ήταν ο Αντώνης Βιρβίλης και μέλος της Ελλανοδικού Επιτροπής ο Νεοκλής Ζαφειρακόπουλος.

Πολλοί από τους βραβευθέντες είναι και μέλη του Συλλόγου μας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι (αυστηρές) κρίσεις έγιναν σε επίπεδο παγκόσμιας έκθεσης FIP.

Φιλοτελικά πένθη

Πριν λίγους μήνες ο Σύλλογός μας έχασε ένα εκλεκτό μέλος του. Ο Κώστας Βαρότσης, ο θεματικός συλλέκτης που είχε αφοσιωθεί με ιδιαίτερη επιτυχία στις σύγχρονες Ολυμπιάδες, έφυγε ξαφνικά από κοντά μας.

Η γλυκύτητα του προσώπου του, το μόνιμα καλόκαρδο χαμόγελό του, η ευγένεια, η καλοσύνη, ο καλός του λόγος, θα μας λείψουν. Διότι ο Κώστας Βαρότσης υπήρξε ένας από τους λίγους που έβρισκε τον καιρό και τη μεγαλοψυχία για ένα τηλεφώνημα, για έναν καλό λόγο, για μία ενθαρρυντική - συνήθως ενθουσιαστική - αναφορά του στο Θεματικό Φιλοτελιστή.

Στο καλό Κώστα...

Νέο Δ.Σ. της Φ. Ε. Λαρίσης

Κατά τις αρχαιρεσίες της 4ης Δεκεμβρίου 2005 της Φιλοτελικής Ένωσης Λαρίσης, και μετά από τη σύστασή του σε σώμα, αυτό διαμορφώθηκε ως εξής: Πρόεδρος Γκιρμπάτσης Ευριπίδης, Αντιπρόεδρος Ζάρρας Αχιλλέας, Γραμματέας Κατσίκας Αθανάσιος, Ταμίας Αβραμίδης Φίλιππος, Κοσμήτωρ Γερογιώκας Λάμπρος, Μέλος Μπίτος Βασίλειος, Μέλος Παπαμαραγαρίτης Γεώργιος.

Φιλοτελική έκθεση στις Σέρρες

Στις 21/1/2006, η Φιλοτελική Ένωση Σερρών εγκαινίασε Φιλοτελική Έκθεση αφιερωμένη στα 50 χρόνια της Ένωσης των Ευρωπαϊκών Ταχυδρομικών Γραφείων (CEPT - EUROPA). Στα εγκαίνια παραβρέθηκαν όλοι οι βουλευτές του νομού, ο διευθυντής της Περιφέρειας Κεντρ. Μακεδονίας κ. Α. Μπαλής, αντιπρόσωποι των ΕΛΤΑ, τοπικά μέσα ΜΜΕ και μεγάλοι αριθμός επισκεπτών.

Σχεδιάζεται η μεταφορά της Εκθέσεως και σε άλλους χώρους του νομού (σχολεία, ταχυδρομικά γραφεία), με τη βοήθεια και τεχνική υποστήριξη του ΕΛΤΑ Σερρών. Αρωγοί στην προσπάθεια της Φ. Ε. Σερρών υπήρξαν η Δημοτική Αρχή, και ιδιαίτερα το Πολιτιστικό Γραφείο του Δήμου, που παραχώρησαν τον χώρο της Έκθεσης, καθώς και ο ΕΛΤΑ.

Την έκθεση επισκέφτηκαν επίσης πολλά σχολεία του νομού.

Πανελλήνια Φιλοτελική έκθεση ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2006

Προχωρούν οι προετοιμασίες και οριστικοποιήθηκαν οι ημερομηνίες διεξαγωγής της φιλοτελικής έκθεσης ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2006, η οποία είναι αφιερωμένη στα 125 χρόνια από την απελευθέρωση της Θεσσαλίας και στα 100 χρόνια από τη διοργάνωση των Διεθνών Ολυμπιακών αγώνων του 1906 στην Αθήνα. Περιλαμβάνει όλες τις τάξεις συναγωνισμού και για πρώτη φορά τη νέα πειραματική Ανοιχτή Τάξη (Open Class). Γενικός Συντονιστής διορίστηκε ο Γιώργος Σπάρης.

Υπεύθυνοι εκθετών ορίστηκαν οι Νίκος Μπεργιόπουλος (Νοτίου Ελλάδος) τηλ. 4177781 και Λάζαρος Πετρόπουλος (Βορείου Ελλάδος) τηλ. 2310 9467578, 6947217712, E-mail: lasaros@yahoo.com.

Οι ενδιαφερόμενοι συλλέκτες μπορούν να επικοινωνούν με την οργανώτρια Εταιρεία στο E-mail: fekard@cld.gr, ή στο τηλ. 24410 26441 κάθε Τρίτη και Πέμπτη από 19.00' έως 21.00' και Κυριακή 10.00'-13.00'.

Περισσότερα μπορούν να πληροφορηθούν επίσης από τη διαδικτυακή σελίδα της Φιλοτελικής Ένωσης Καρδίτσας www.filotelikard.gr.

Νέα Γραφεία της Φιλοτελικής Ένωσης Δωδεκανήσου

Την Κυριακή 5.02.2006 έγιναν τα εγκαίνια του νέου Γραφείου-Εντευκτηρίου της ΦΕΔ, επί της οδού Αθηνών αρ. 85, το οποίο θα λειτουργεί κάθε Τετάρτη από 4 έως 6 μ.μ. και κάθε Κυριακή από 10-12 π.μ. Η νέα Διοίκηση της ΦΕΔ αποτελείται από τους Νίκο Καρανικόλα Πρόεδρο, Φραγκ. Κουλούμπρη Αντιπρόεδρο, Μιχάλη Κατσαρό Γ. Γραμματέα, Χαρ. Αναμουρλή Ταμία και τους Νίκο Μηνά, Γιώργο Νικολίτση, Γιώργο Κόκκινο Μέλη.

Νέο Δ.Σ. στη Φιλοτελική Εταιρεία Πατρών

ο νέο ΔΣ της Φιλοτελικής Εταιρείας Πατρών, όπως διαμορφώθηκε μετά τις αρχαιρεσίες της 8ης Απριλίου 2006 και την κατόπιν σύστασή του σε σώμα, είναι το εξής: Προεδρος Αρβανιτάκης Γεράσιμος, Αντιπρόεδρος Σωτηρούδης Απόστολος, Γεν. Γραμματέας Στασινόπουλος Σωτήριος, Ταμίας Σιδέρης Σπυρίδων, Μέλη Παπανικολάου Νικόλαος, Πουλικίδης Νικόλαος και Σφήκας Θεόδωρος.

Νέο Δ.Σ. των «Φιλοτελιστών των Αθηνών»

Μετά τη Γενική Συνέλευση και τις Αρχαιρεσίες της 15ης Μαρτίου 2006, το νέο Δ.Σ. των «Φιλοτελιστών των Αθηνών» διαμορφώθηκε ως εξής: Πρόεδρος Βασίλειος Σεκόπουλος, Αντιπρόεδρος Βασίλειος Πετρόχειλος, Γ. Γραμματέας Παντελής Λεούσης, Ταμίας Αλέξανδρος Ιατρίδης, Έφορος Δημήτριος Κακομήτας.

Νέο ΔΣ της Φιλοτελικής Εταιρείας Λέσβου

Μετά τις αρχαιρεσίες της 22.01.2006 για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου της Φιλοτελικής Εταιρείας Λέσβου, αυτό καταρτίστηκε σε σώμα ως εξής:

Στρατής Αναγνώστου Πρόεδρος, Ελένη Νικολάου-Κουρτζή Αντ/δρος, Ιωάννης Γουγούλας Γεν. Γραμματέας, Μάνος Γρηγοράκης Ταμίας, Αντ. Χατζηχαράλαμπος Κοσμήτωρ, Δημήτριος Αβαγιανός, Μιχάλης Βαϊτης, Ιωάννης Χατζημιχάλης Μέλη.

Νέο ΔΣ της Πανελληνίας Ένωσης Φιλοτελιστών Υπαλλήλων ΕΛΤΑ

Στις 13 Απριλίου 2006 διεξήχθησαν οι τακτικές αρχαιρεσίες της Πανελληνίας Ένωσης Φιλοτελιστών Υπαλλήλων ΕΛΤΑ. Το νέο ΔΣ που προέκυψε από αυτές είναι το ακόλουθο:

Πρόεδρος Θεόδωρος Γαλάνης, Αντιδρος Παρίσατις Τσοκτουρίδου, Γ. Γραμματέας Κων/νος Κατσίκης, Ταμίας Ελένη Ρισβά, Μέλη, Καλλιόπη Σμυρναίου, Κατερίνα Σχοινιά, Ιωάννης Τζερμιάς.

Έκθεση γραμματοσήμου και συλλεκτικών ειδών στη Λάρισα

Η Φιλοτελική Ένωση Λάρισας και η Πανελλήνια Ένωση Φιλοτελιστών Υπαλλήλων ΕΛΤΑ διοργάνωσαν από 03-06/06/2006 έκθεση γραμματοσήμου και συλλεκτικών ειδών (τηλεκάρτες, καρτ ποστάλ, φωτογραφίες κλπ.), στον εκθεσιακό χώρο της Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης Λαρίσης (ΔΕΥΑΛ), στα πλαίσια των εκδηλώσεων για την Ημέρα του Περιβάλλοντος.

Η έκθεση δεν ήταν συναγωνιστική, τα δε εκθέματα κάλυψαν 50 πλαίσια.

Χρησιμοποιήθηκε αναμνηστική σφραγίδα και κυκλοφόρησαν αναμνηστικοί φάκελοι και εταιρικό γραμματόσημο.

Στα εγκαίνια παραβρέθηκε ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας Παντελής Λεούσης και ο σύμβουλος ΕΦΟ Λάζαρος Πετρόπουλος ως εκπρόσωποι της Ελληνικής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας, πρόεδροι ή μέλη των ΔΣ της Καρδίτσας, του Βόλου και των Τρικάλων και πλήθος κόσμου.

Σεμινάριο θεματικού φιλοτελισμού στην Καρδίτσα

Την Κυριακή, 4 Ιουνίου 2006, στο εντευκτήριο της Φιλοτελικής Ένωσης Καρδίτσας διεξήχθη σεμινάριο-ημερίδα θεματικού φιλοτελισμού. Την εκδήλωση οργάνωσε η ανωτέρω Ένωση, αποσκοπώντας στην ενημέρωση και εκπαίδευση νέων υποψήφιων εκθετών της «ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2006» από την ευρύτερη περιοχή της θεσσαλικής πόλης.

Ομιλητής της εκδήλωσης ήταν ο πρόεδρος του Συλλόγου μας Παντελής Λεούσης, ο οποίος ανέπτυξε τις βασικές αρχές του θεματικού φιλοτελισμού, τους τρόπους κατάρτισης θεματικών συλλογών, την ποικιλία υλικού που απαιτείται, τη σημασία του πλάνου και άλλες σχετικές παραμέτρους του εκθεσιακού θεματικού φιλοτελισμού. Παρουσιάστηκαν εκθεσιακά φύλλα ως παραδείγματα από τις συλλογές «Ποδήλατο» του Θανάση Απέργη και «Εθνικοί Ύμνοι και Πατριωτικά Τραγούδια» του ομιλητή.

Έκθεση Αστροφιλοτελικού Υλικού από όλο τον Κόσμο:

Από τις 13 Σεπτεμβρίου ως τις 17 Οκτωβρίου 2006, το Ίδρυμα Ευγενίδου, στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων λειτουργίας του, θα φιλοξενήσει την συλλογή του γνωστού συλλέκτη αστροφιλοτελικού υλικού Κλέωνα Διονυσάτου.

Το έκθεμα θα παρουσιαστεί στο χώρο κάτω από τον θόλο του παλαιού πλανηταρίου, στην εξής διεύθυνση: Ίδρυμα Ευγενίδου, Θόλος Παλαιού Πλανηταρίου, Λεωφ. Συγγρού 387, Π. Φάληρο (είσοδος από οδό Πεντέλης 11)

Όπως αναφέρουν οι διοργανωτές στο σχετικό Δελτίο Τύπου, *Με ευκαιρία την έκθεση αυτή, το Ίδρυμα Ευγενίδου προσφέρει στους επισκέπτες όλων των ηλικιών την δυνατότητα να παρακολουθήσουν μέσα από την εξειδικευμένη αυτή φιλοτελική συλλογή, τον τρόπο με τον οποίο εξελίχθηκε η επιστημονική και τεχνολογική προσπάθεια του ανθρώπου.*

Η είσοδος θα είναι ελεύθερη, με τις εξής ώρες λειτουργίας της έκθεσης:

Δευτέρα και Τρίτη 11.00-14.30, Τετάρτη έως Κυριακή 11.00-20.30.

Έκθεση γραμματοσήμου και συλλεκτικών ειδών στο Κερασίни

Από το Δήμο Κερασιனிού και τον Πολιτιστικό Συλλεκτικό Σύλλογο Κερασιனிού οργανώθηκε από 22 έως 27 Μαΐου έκθεση υπό τον τίτλο "Πανελλήνια έκθεση γραμματοσήμου και συλλεκτικών ειδών". Συμμετείχαν 11 συλλογές γραμματοσήμων και 6 διαφόρων άλλων συλλεκτικών αντικειμένων. Μεταξύ των εκθετών συμπεριλαμβάνονταν τα μέλη μας Ι. Χαλβατζιδόπουλος, Γ. Καρατσαλης, Α. Παπαδημητρίου, Α. Κουβελέτσος, Μ. Χελιδόνης και Φ. Κεραμιδόγλου.



Ορειβασία είναι η τέχνη της αναρρίχησης στα βουνά και κυρίως στις δυσπρόσιτες κορυφές. Η ορειβασία εκτελείται συνήθως από ομάδες με τους κατάλληλους τεχνικούς τρόπους και τα απαραίτητα μέσα. Σαν διεθνής όρος που εκφράζει το ίδιο άθλημα υπάρχει και λέξη «αλπινισμός» (alpinisme), από το όνομα των Άλπεων, από όπου και ξεκίνησε ουσιαστικά η ορειβασία. Όμως στην Ελλάδα χρησιμοποιείται ελάχιστα.

Οι σκοποί της νεότερης ορειβασίας, όπως διαμορφώθηκαν από τα μέσα του περασμένου αιώνα, έχουν επισημονικό χαρακτήρα, εφόσον αποβλέπουν στην εξερεύνηση των ψηλότερων κορυφών και στην αναζήτηση στοιχείων σχετικών με τη γεωλογία, τη βιολογία, την πανίδα, τη χλωρίδα κλπ., καθώς και αθλητικό χαρακτήρα από την άποψη της προσπάθειας του ανθρώπου που αγωνίζεται εναντίον των δυσκολιών του βουνού. Στα έκδηλα αυτά χαρακτηριστικά της ορειβασίας προστίθενται και άλλα πνευματικής και συναισθηματικής φύ-

σης, όπως το πάθος της άμεσης επαφής με τη φύση με τη χρησιμοποίηση των ατομικών δυναμειών του ανθρώπου.

Η ορειβασία δεν είναι συναγωνιστικό άθλημα. Ο ορειβάτης έχει για «αντίπαλο» τις δυσκολίες του βουνού, τις καιρικές συνθήκες και την κούραση. Όποιος περιστασιακά έχει περισσότερες δυνάμεις, ακολουθεί και αυτός την ομάδα, περιμένοντας τους συντρόφους



Εικ. 1, 2



του για να ολοκληρώσουν την ανάβαση μαζί. Στην ορειβασία ο αθλητής προσπαθεί να ξεπε-

ράσει τον ίδιο τον εαυτό του, να υπερβεί τις ίδιες του τις δυνάμεις και όχι το σύντροφό του.

Το βουνό ανέκαθεν ενέπνεε στον άνθρωπο σεβασμό και φόβο. Αποτελούσε μια ανώτερη φυσική δύναμη, με τις απρόσιτες και συχνά σκεπασμένες από σύννεφα κορυφές του που ταίριαζαν θαυμάσια σαν κατοικίες θεοτήτων και πνευμάτων. Το βουνό σαν θεότητα ή σαν κατοικία θεοτήτων είναι σύνηθες στους πρωτόγονους και σε αρχαίους λαούς. Οι Έλληνες, π.χ., ήθελαν την κορυφή του Ολύμπου σαν κατοικία των θεών τους (Εικ.1, 2), ενώ Νηριίδες, Ναιάδες, Ωρειάδες, Δρυάδες και άλλες ελάσσονες θεότητες της μυθολογίας τους είχαν για κατοικία τους τα βουνά, τα δάση, τα ποτάμια. Ακόμα και ο ίδιος ο Θεός της Αγίας Γραφής παρουσιάστηκε στον Μωυσή πάνω στη μυστηριώδη κορυφή του όρους Σινά (Εικ.3), ενώ η Κιβωτός του Νώε προσάραξε στην κορυφή του όρους Αραρατ (Εικ. 4), από όπου ξεκίνησε η νέα ζωή με τη χλωρίδα και πανίδα που είχε



Εικ. 3. Ο Μωσής χρειάστηκε να ανέβει στην κορυφή του Σινά για λάβει τις Δέκα Εντολές



Εικ. 5. Πετράρχης, ένας από τους πρώτους ορειβάτες της ιστορίας



Εικ. 6. Λεονάρντο ντα Βίντσι, ίσως ο πρώτος επιστημονικός παρατηρητής των βουνών

προνοήσει να διασώσει ο Νώε από τον Κατακλισμό.

Οι πρώτες αναβάσεις, μέσα από απάτητα μονοπάτια, πραγματοποιήθηκαν πιθανότατα από τους βοσκούς, λόγω της ανάγκης χρησιμοποίησης των ορεινών βοσκοτόπων. Ήταν επίσης στρατιωτικοί –πολεμικοί λόγοι που επέβαλαν το σκαρφάλωμα σε κάποια κορυφή για την παρακολούθηση των θέσεων του εχθρού. Παρόμοιες μαρτυρίες κατορθωμάτων ηρώων του προαλπινισμού έχουμε από αρχαίους συγγραφείς, όπως ο Ηρόδοτος, ο Θουκυδίδης, ο Σαλλούστιος και ο Λίβιος.

Όμως η σπουδαιότερη ώθηση για την ορειβασία ήταν σίγουρα η έμφυτη τάση του ανθρώπου να ξεπεράσει τα όρια του γνωστού, αναζητώντας νέες εμπειρίες. Είναι αυτές που ώθησαν τον άνθρωπο στις

πρώτες αναρριχήσεις, με κίνητρο κυρίως την αισθητική απόλαυση, δηλαδή το θέαμα από μια ψηλή βουνοκορφή. Ιστορικό, κλασικό παράδειγμα είναι αυτό του Πετράρχη (Εικ.5), ο οποίος το 1336 σκαρφάλωσε στο όρος Βαντού (1.912 μ.), και περιέγραψε σε ένα γράμμα του τις τεχνικές λεπτομέρειες της αναρρίχησης και, κυρίως, τις συγκινήσεις που του δημιούργησε το επιβλητικό πανόραμα.

Αλλά και ο Λεονάρντο ντα Βίντσι (Εικ.6) σκαρφάλωσε το 1522 σε μια προαλπική κορυφή, αποκαλύπτοντας με τις μετεωρολογικές παρατηρήσεις του την επιστημονική χρησιμότητα της ορειβασίας. Όμως η αισθητική αγάπη προς τις βουνοκορφές και ο ενθουσιασμός για την κατάκτηση των κορυφών χωρίς ωφελμιστικό σκοπό, κατά τη νεότερη αντίληψη

της ορειβασίας, αναπτύχθηκαν κυρίως κατά τα τέλη του 18^{ου} αι. Κυρίως η περιοχή γύρω από το Σαμονί, στη Γαλλία, έγινε δημοφιλές ορειβατικό πεδίο γι' αυτούς τους ερευνητές λόγω των επιβλητικών παγετώνων της οροσειράς του Λευκού Όρους.

Στην αγάπη προς την ορειβασία συντέλεσαν τα συγγράμματα του Ελβετού Ζαν-Ζακ Ρουσώ (Εικ.7) και τα έργα του Ραϊμόν ντε Καρμπονιέρ, του Ανρί Μπεραλντί και πολλών άλλων, οι οποίοι, εξυμνώντας το θέαμα και τις υπέρτατες χαρές της γνώσης που προσέφεραν οι κορυφές, προκάλεσαν τον συναγωνισμό.

Η μεγαλύτερη όμως συνεισφορά στη γένεση του αθλήματος της ορειβασίας οφείλεται στις προσπάθειες του -επίσης Ελβετού- φυσικού και γεωλόγου Οράς-Μπενεντίκτ ντε



Εικ. 4. Το όρος Αραράτ. Στην κορυφή του προσάραξε η Κιβωτός, διασώζοντας την έμβια ζωή



Εικ. 7. Ζαν-Ζακ Ρουσώ. Με τα συγγράμματά του καλλιέργησε την αγάπη στην ορειβασία



Εικ. 8. “200^η επέτειος της κατάκτησης του Λευκού Όρους” από τους J. Balmat και M.G.Paccard



Εικ. 9. Μάτερχορν, ή Σερβέν, ή Τσερβίνο, σε ιταλική και ελβετική έκδοση. Δεξιά το Monte Titano (Όρος Τιτάνας)

Σωσύρ (Horace-Bénédict de Saussure, 1740-1799), του λεγόμενου Όμηρου της ορειβασίας, ο οποίος σκέφτηκε πρώτος την κατάκτηση του Λευκού Όρους (4807 μ., Εικ. 10). Στο

χρόνια, μέχρι που το 1786 ο Μισέλ Πακάρ, γιατρός από το Σαμονί, μαζί με τον αχθοφόρο του Ζακ Μπαλαμά, θα κάνουν χρήση αυτού του επάθλου (Εικ.8), ενώ και ο ίδιος ο Σωσύρ θα κατακτήσει την ίδια κορυφή ένα χρόνο μετά.

Μετά το 1850, ομάδες Βρετανών ορειβατών με οδηγούς Ελβετούς, Ιταλούς και Γάλλους, ανέβηκαν στις ψηλότερες κορυφές της Ελβετίας.

Ορόσημο, επίσης, για την

Εικ. 10. Το Λευκό Όρος αποτέλεσε το πρώτο και ιστορικότερο ορειβατικό πεδίο.

Εικ. 12. Γκραν Παρντίζο (4.061 μ.)



βιβλίο του Voyages dans les Alpes, 1779-96 (Ταξίδια στις Άλπεις) ο ντε Σωσύρ περιλαμβάνει τα αποτελέσματα περισσότερων από 30 ετών γεωλογικών μελετών. Πρόσφερε μάλιστα χρηματικό έπαθλο για τον πρώτο που θα ανέβαινε το Λευκό Όρος. Όμως, θα περάσουν 25

εξέλιξη του αθλήματος ήταν η θεαματική κατάκτηση της κορυφής των 4.478 μ. του Μάτερχορν (Σερβέν στα Γαλλικά ή Τσερβίνο στα Ιταλικά) (Εικ. 9), στις 14 Ιουλίου 1865 από έναν

Άγγλο.

Μέχρι το 1870 όλες οι κύριες κορυφές των Άλπεων, όπως οι Μόντε Ρόζα (4.634 μ.), Βάισχορν (4.505 μ.), Νταν Μπλανς (4.357 μ.), Γκρανκο-

μπέν (4.314 μ.), Φινστεράρχορν (4.274 μ., Εικ. 11), Άλετσορν (4.195 μ.), Γκραν Παρντίζο (4.061 μ., Εικ.12), Μπερνίνα (4.050 μ.), Όρτλες (3.899 μ.), Εγκίγ ντι Μιντί (3.842 μ., Εικ. 13), Βέτερχορν (3701 μ., Εικ. 14), Σεν Γκοτάρ (Εικ. 15), είχαν κατακτηθεί και



Εικ. 11. Φινστεράρχορν (4.274 μ.)



Εικ. 13. Εγκίγ ντι Μιντί (3.842 μ)



Εικ. 14. Βέτερχορν (3701 μ.)



Εικ. 15. Σεν Γκοτάρ



Δύο ακόμα πανέμορφες αλπικές κορυφές:
Οι Σπανοέρτε και Κροισμπεργκερ Αλσάιν



οι ορειβάτες άρχισαν να αναζητούν πρόσβαση σε αυτές από νέες και πιο δύσκολες διαδρομές.

Περί τα τέλη του 19ου αι. άρχισαν να στρέφουν το ενδιαφέρον τους προς τις Άνδεις της Νότιας Αμερικής, τα Βραχχώρη Όρη της Βορείου Αμερικής, τον

έπειτα από αποτυχίες, κόπους, μελέτες, προετοιμασίες, απαιτήσαν από ανθρώπους με εξαιρετικές ικανότητες πολλή σκέψη, μεγάλο θάρρος και αντοχή. Κάθε επιτυχία ήταν καρπός

(6.194 μ., Εικ.19), επίσης της Αλάσκας, το οποίο, λόγω των ασταθών καιρικών συνθηκών και των δυσκολιών που συναντά κανείς στην ανάβασή του, θεωρείται ως ένα από τα πιο επικίνδυνα βουνά στον κόσμο.

Ο δρόμος είχε ανοίξει για σπουδαιότερες κατακτήσεις.



Σαν Μπερναντίνο και το "Δόντι του Γίγαντα": Φημισμένες αλπικές κορυφές



Εικ. 18. Το Όρος Σεντ Ελίας κατακτήθηκε το 1897

Καύκασο, τις Αφρικανικές Κορυφές, και, τέλος, τα Ιμαλάια. Αυτές οι ακόμα περισσότερο εντυπωσιακές κατακτήσεις συνέβαλαν στην οριστική επικράτηση της νεότερης ορειβασίας.

Καθεμία από τις μεγάλες αυτές επιτυχίες, έπειτα από προσπάθειες συχνά τραγικές,

ψυχικών ικανοτήτων και τεχνικών γνώσεων, προσεκτικών υπολογισμών και τόλμης.

Η Aconcagua (6960 μ., Εικ.16,17), η υψηλότερη κορυφή του κόσμου μετά τα Ιμαλάια που βρίσκεται στην επαρχία Μεντόζα της Αργεντινής, πατήθηκε για πρώτη φορά το 1897, και το Grand Teton (4,197 μ.) των Βραχχωρών Ορέων το 1898.

Πέρασε όμως μισός ακόμα αιώνας πριν την τελική, τη μεγαλύτερη κατάκτηση: το Έβερεστ.

Με την είσοδο του 20ου αι. η ορειβασία απέκτησε διεθνή χαρακτήρα. Άγγλοι, Αυστριακοί, Γάλλοι, Γερμανοί, Ιάπωνες, Ινδοί, Ιταλοί, Κινέζοι και Ρώσοι έστρεψαν τα βλέμματά τους προς τον μεγαλύτερο ορεινό



Εικ. 16. Η κορυφή Ακονκάγκουα (6960 μ.), του πανέμορφου βουνού της Αργεντινής

Ο Ιταλός δούκας Abruzzi ανέβηκε το 1897 στο Mount St. Elias (5,489 μ., Εικ.18) της Αλάσκας, δεύτερη σε ύψος κορυφή μετά το Μακ Κίνλεϊ ενώ το 1913 ο Αμερικανός Hudson Stuck κατέκτησε αυτό το ίδιο το Mc Kinley



Εικ. 17. 1997, 100 χρόνια από την κατάκτησή της κορυφής Ακονκάγκουα



Εικ. 19. Η κορυφή Μακ Κίνλεϊ (6.194 μ.) είναι η ψηλότερη κορυφή της Β. Αμερικής

όγκο του πλανήτη, τα Ιμαλάια. Μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο έβαλαν για στόχο τους το Έβερεστ, ενώ στο μεταξύ διάφοροι ορειβάτες από πολλές χώρες είχαν πετύχει αναβάσεις σε άλλες κορυφές των Ιμαλαίων.

Η δεκαετία του 1950 μπήκε με τη σημαντικότερη μέχρι τότε επιτυχία στα Ιμαλαία. Τον

Μέχρι το 1920 η κυβέρνηση του Θιβέτ δεν έδινε την άδεια σε ξένη αποστολή για αναρρίχηση στη «στέγη του κόσμου». Όταν την έδωσε άρχισαν αμέσως οι προσπάθειες. Έως το 1938 πέντε αγγλικές αποστολές πήγαν εκεί διαδοχικά, ακολουθώντας τη βορειοανατολική κορυφογραμμή, την οποία θεωρούσαν και ως τον μοναδικό δρόμο για την ποθητή κορυφή, χωρίς επιτυχία. Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο, οι απόπειρες για την κατάκτηση της κορυφής του Έβερεστ έγιναν από τις πλευρές που ανήκουν στο Νεπάλ. Από εκεί ο Νεοζηλανδός Sir Edmund Hillary (Εικ.21) με τον οδηγό του, τον Νεπαλέζο - Σέρπα



Εικ. 20. "50 χρόνια από την κατάκτηση της κορυφής Αναπούρνα" των Ιμαλαίων



Εικ. 21-22. Η κατάκτηση του Έβερεστ ήταν η κορωνίδα της ορειβατικής προσπάθειας. Αριστερά, ο Χίλαρι με τον Σέρπα οδηγό του. Δεξιά ο Χίλαρι στην κορυφή των Ιμαλαίων

Εικ.21



Ιούνιο του 1950 οι Γάλλοι κατάκτησαν την κορυφή Αναπούρνα Ι (8.091 μ., Εικ.20). Αυτή η επιτυχία προμήνυε την μεγαλύτερη ορειβατική κατάκτηση της ιστορίας, την κατάκτηση του Έβερεστ.

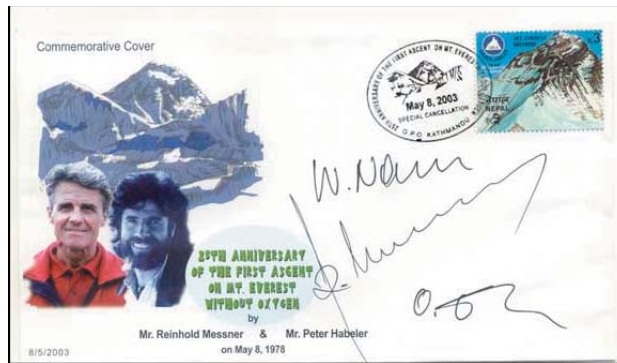
Tenzing Norgay (Εικ.22), πάτησαν το ψηλότερο σημείο της γης στις 29 Μαΐου 1953 (Εικ. 23). Η αποστολή ήταν αγγλική, με αρχηγό τον συνταγματάρχη Τζον Χαντ. Είχαν προηγηθεί 8 συνολικά προσπάθειες από διάφορες αποστολές.

Στη συνέχεια, τον Ιούλιο 1954, δύο Ιταλοί ανέβηκαν στην κορυφή K2 (8611 μ., Εικ. 24), και μέχρι το 1970, διάφορες αποστολές κατέκτησαν τις περισσότερες ψηλές κορυφές των Ιμαλαίων.

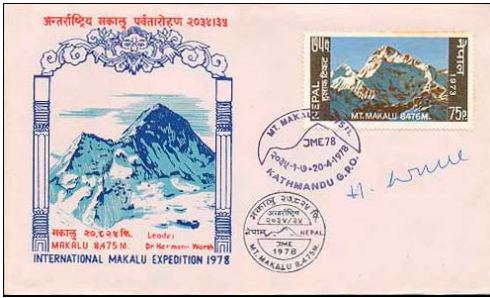
Το 1978 ο Ιταλός Reinhold



Εικ. 23 Έβερεστ



Εικ. 25. Η πρώτη ανάβαση του Έβερεστ χωρίς μάσκες οξυγόνου έλαβε χώρα στις 8.5.1978 από του R. Messner και P. Habeler



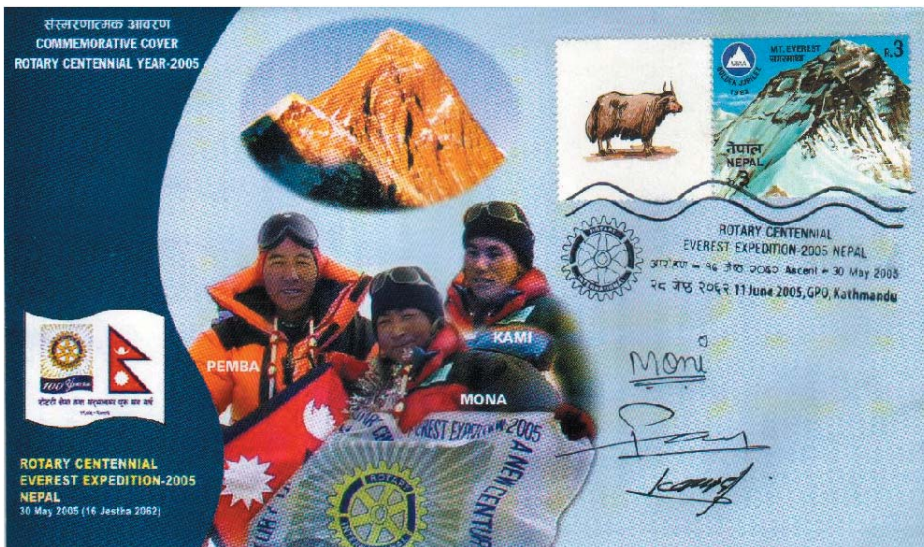
Επιτυχείς αποστολές στα Ιμαλία: α. 1978, Διεθνής στο Μακαλού (8475 μ.), β. 1983, Γερmano-αμερικανική στο Έβερρεστ, γ. 1973, ένας 18χρονος στο Έβερρεστ, δ. Ελβετική αποστολή στο Έβερρεστ

Messner και ο Αυστριακός Peter Habeler ήταν οι πρώτοι που ανέβηκαν στο Έβερρεστ χωρίς φιάλες οξυγόνου (Εικ. 25), ενώ δύο χρόνια αργότερα, ο πρώτος αναρριχήθηκε στο Έβερρεστ ολομόναχος και χω-

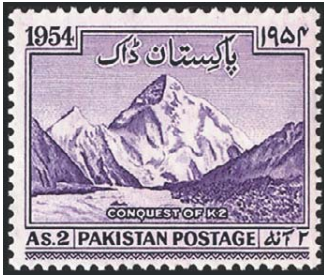
ρίς οξυγόνο!

Η δεκαετία του 1960 έφερε αρκετές διαφοροποιήσεις στην ορειβασία. Μετά τη «χρυσή εποχή» των Άλπεων και μετά την νέα συνήθεια

της αναζήτησης όλο και πιο δύσκολων διαδρομών για την προσέγγιση ήδη κατακτημένων κορυφών, το ενδιαφέρον των αθλητών ορειβατών στράφηκε προς αναρριχήσεις σε κάθετα ή και αρνητικά επίπεδα



Αποστολή στο Έβερρεστ, μία από τις πιο πρόσφατες. Πραγματοποιήθηκε από Νεπαλέζους. Άρχισε στις 30.05.2005 και τελείωσε με επιστροφή στο Κακμαντού στις 11.06.2005



Εικ. 24. Το Καρακοράμ των Ιμαλαΐων με την κορυφή K2



Εικ. 26. Ο βράχος του Φιτς Ρόι της Παταγωνίας



Εικ. 27. Τσέρο Καστίγιο της Χιλής. Πανέμορφοι βράχοι, ορειβατικά πεδία

(Εικ. 36), με τη βοήθεια νέων τεχνικών μέσων και τεχνικών. Λείες, κάθετες επιφάνειες από γρανίτη, πολλών εκατοντάδων μέτρων ύψους, που για την αναρρίχηση τους απαιτούνται προσπάθειες ημερών ή και εβδομάδων, προσελκύουν το ενδιαφέρον των ορειβατών. Για παράδειγμα, το 1970, Αμερικανοί αναρριχητές χρειάστηκαν προσπάθεια 27 ημερών για να "πιάσουν κορυφή" στον γρανιτένιο μονόλιθο Ελ Καπιτάν (1,098 μ.) της Σιέρα Νεβάδα της Βορείου Αμερικής.

Δημοφιλή πεδία για κάθετη αναρρίχηση υπάρχουν πολλά, σε πολλά μέρη του κόσμου. Από τα δημοφιλέστερα είναι και το Fitz Roy (3.405 μ., Εικ.26) των πανέμορφων γρανιτένιων Torres del Paine των Άνδεων της Παταγονίας, το Cerro

Castillo της Χιλής (Εικ. 27), το Grand White Throne των ΗΠΑ (Εικ. 28) μαζί με πολλές άλλες διαδρομές στα Βραχωδη Όρη (Εικ. 29), καθώς και πολλά άλλα. Στη χώρα μας τα Μετέωρα (Εικ. 30) προτιμώνται από πολλούς Έλληνες αναρριχητές.

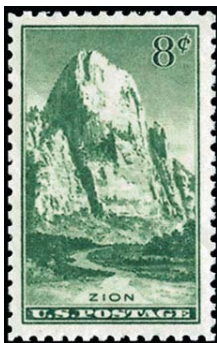
Με τον καιρό δημιουργήθηκαν και τεχνικά πεδία αναρρίχησης, σε κλειστούς ή ανοικτούς χώρους, διεξάγονται μάλιστα και σχετικά πρωταθλήματα.

Υπάρχουν διάφορες κατηγορίες ορειβασίας. Οι πιο βασικές είναι η θερινή, που είναι πιο εύκολη, και η χειμερινή, με μεγαλύτερες δυσκολίες λόγω της καταπόνησης των ορειβατών και των αυξημένων κινδύνων που συνεπάγεται.

Ανάλογα με τα χαρακτηριστικά του βουνού, η ορειβασία διακρίνεται επίσης σε ορειβασία σε βράχια και σε ορειβασία σε πάγο. Η πρώτη γίνεται με ομάδες δύο ή τριών ατόμων και παρουσιάζει τις δυσκολίες που προβάλλονται από τους βράχους, πάνω στους οποίους πρέπει κανείς να κινείται ήρεμα και αργά, διαλέγοντας προσεκτικά το σημείο όπου θα πατήσει το πόδι του και το πιάσιμο για το χέρι του, κρατώντας το σώμα του μακριά από τον βράχο και αν είναι δυνατόν κάθετο.

Η ορειβασία σε βράχο (Εικ.30, 31) μπορεί να γίνει και ελεύθερη, δηλαδή από έναν μόνο αλпинιστή, που πρέπει τότε να είναι εξαιρετικά ικανός και εξασκημένος.

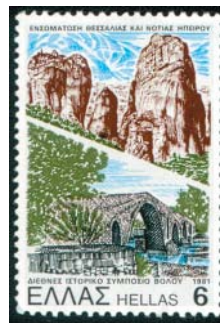
Η ορειβασία σε πάγο (Εικ.32) γίνεται πάντα με ομά-



Εικ. 28. Ο Μεγάλος Λευκός Θρόνος στο Zion Park της Γιούτα των ΗΠΑ



Εικ. 29. Μία από τις πολλές εντυπωσιακές κρυφές της μεγάλης οροσειράς των Βραχωδών Ορέων



Εικ. 30. Τα εντυπωσιακά Μετέωρα προσελκύουν πολλούς Έλληνες αναρριχητές

δες από δύο, τρία ή περισσότερα άτομα, με τη βοήθεια γάντζων για τον πάγο και κασμά. Απαιτείται μακρύτερη προπόνηση, γρήγορη εκτίμηση της αντοχής του χιονιού (καλύτερο αν είναι από παλιά καθίζηση, χειρότερο αν είναι επίπεδο), ικανότητα να κρατά κανείς την ισορροπία του σε αρκετά ασταθείς καταστάσεις, δυνατότητα να διακρίνει το ρεύμα των παγώνων για να ανακαλύπτει εύκολα τους γκρεμούς.

Τέλος, υπάρχει και η **ακαδημαϊκή ορειβασία**, που διεξάγεται σε εξαιρετικά δύσκολες διαδρομές, χωρίς οδηγό, με μηχανικά μέσα όπως καρφιά, γάντζους, χαλινούς, διπλό σχοινί, ενώ **καθαρή ορειβασία** είναι εκείνη που χρησιμοποιεί μόνο ένα σχοινί ή παπούτσια με καρφιά (κραμπόν) ή κασμά (πιολέ), χωρίς άλλα μηχανικά μέσα.

Για να επιδοθεί κανείς στην ορειβασία απαιτούνται ορισμένα φυσικά και ψυχικά προσόντα, που ενισχύονται φυσικά και τελειοποιούνται με την άσκηση. Ο ορειβάτης πρέπει να έχει σώμα γυμνασμένο, λυγρό και ευκίνητο, με εύκαμπτους μύς και τένοντες, ικα-



Εικ. 30, 31. Ορειβασία σε βράχο. Διακρίνονται το σχοινί, οι μπότzes, το "σακκίδιο κορυφής" κλπ.

νός να μετατοπίζει το κέντρο του βάρους του. Χρειάζονται ασκήσεις στο μονόζυγο, αναρ-



Εικ 32. Ορειβασία σε πάγο, με τα κραμπόν και την αξίνα

ριχήσεις στο σχοινί, υγιεινή ζωή και εγκράτεια, τροφή ελαφριά και εύπεπτη. Ο ορειβάτης πρέπει να διαθέτει υπομονή, επιμονή, αντοχή στην κούραση, αυτοκυριαρχία, θάρρος, ταχύτητα στις αποφάσεις του.

Οι ορειβάτες βρίσκονται συχνά αντιμέτωποι με πολλούς κίνδυνους, όπως πέτρες που ξεκολλούν, χαλίκια που γλιστρούν, χιονοστιβάδες στις χαράδρες, γλίστρες, απρόοπτη μεταβολή του καιρού, απότομα ρεύματα αέρα, καταιγίδες, ομίχλη, οι ηλεκτρικές κενώσεις (ο κασμάς τραβά τον κεραυνό). Γι' αυτό ο ορειβάτης πρέπει να συμβουλευτεί το βαρόμετρο και το μετεωρολογικό δελτίο, και να προσπαθεί να κατέβει στα καταφύγια ή στους καταυλισμούς αν τον βρει κακοκαιρία.

Ο βράχος που διασχίζουν οι ορειβάτες είναι συχνά πολύ γλιστερός ή πολύ εύθραυστος, ή το πάγωμένο χιόνι που σκεπάζει τους γκρεμούς είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο. Τότε είναι απαραίτητο να δένονται μεταξύ τους με σχοινί, ώστε ένα τυχαίο πέσιμο να μην έχει τραγικές συνέπειες. Το καλύτερο δέσιμο είναι ανά δύο άτομα, επιτρέποντας γρήγορη αναρρίχηση, ενώ το ασφαλέστερο είναι ανά τρεις. Είναι όμως σημαντικά πιο αργό από το πρώτο.

Ξεκινά ο πρώτος και έπειτα από αναρρίχηση περίπου είκοσι μέτρων διαλέγει μια κατάλληλη θέση και ασφαλιζεται ο ίδιος. Συνήθως δένεται σε



Διάφορες φάσεις μιας ορειβατικής αποστολής: Εκκίνηση, διανυκτέρευση σε πρόχειρο καταυλισμό με αντίσκηνα, συνέχιση της διαδρομής πρόσβασης, επιλογή και μελέτη του σημείου ανάβασης, τελική προσπάθεια



Εικ.33,



Εικ.33, 34. Εργαλεία αναρρίχησης (σχοινί, πιολέ και κραμπόν) και τρόποι χρήσης τους (29,30,31)

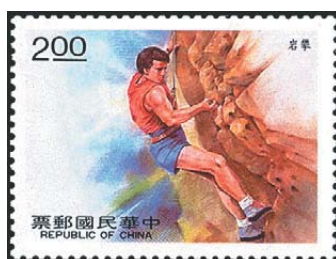


Εικ.36. Ανάβαση σε αρνητικό επίπεδο, με τα αναγκαία εργαλεία και αναρτήσεις

ένα καρφί που θα έχει καρφώσει με το σφυρί σε κάποια ρωγμή του βράχου. Τα καρφιά για βράχους έχουν στην άκρη τους ένα χαλκά στον οποίο θα περάσει τον κρίκο. Το σχοινί στερεώνεται στο καρφί με τον κρίκο. Έπειτα ο ορειβάτης περνά το σχοινί (που τον συνδέει με τον σύντροφο του) από την πλάτη του ή τον ώμο του ή γύρω από μια προεξοχή του βράχου. Τότε, δίνει το σήμα στο σύντροφο του να αρχίσει την αναρρίχηση. Όταν ο δεύτερος ορειβάτης φτάσει στον πρώτο, ασφαρίζεται με τη σειρά του και έτσι ο πρώτος μπορεί να προχωρήσει πιο πάνω. Το ίδιο επαναλαμβάνεται ως την κορυφή. Ο τελευταίος ορειβάτης έχει τη φροντίδα να μαζέψει τα καρφιά και τους κρίκους που χρησιμοποιήθηκαν για την αναρρίχηση.

Η अपαράβατοι κανόνες της αναρρίχησης σε βράχους εί-

ναι οι εξής: τα πόδια να στηρίζονται στο πάτημα με τη μύτη, το σώμα μένει μακριά από τον βράχο και κινείται μόνο το ένα από τα τέσσερα άκρα.



Τέλος, διαφορετική είναι η τεχνική για την αναρρίχηση μέσα από τις «καπνοδόχους» (κάθετες ρωγμές του βράχου).

Για την αποφυγή του αναπόφευκτου ιλίγγου, η μέθοδος παραμένει ίδια από παλιά. Ο ορειβάτης πρέπει να αποφεύγει να κοιτά προς τα κάτω.

Οι αναβάσεις κατατάσσο-

νται, ανάλογα με τις δυσκολίες τους, πάνω στη βάση μιας κλίμακας που περιλαμβάνει έξι διπλές υποδιαιρέσεις.

Για τις αναβάσεις, οι ορειβάτες επινόησαν και χρησιμοποιούν διάφορα σύνεργα, προϊόν ομαδικής πείρας και προσπαθειών πολλών ετών. Τα «μπατόν» (Εικ.35), που χρησιμοποιούνται σε ήπιες διαδρομές, με ή χωρίς μαλακό χιόνι, για να στηρίζουν και να ξεκουράζουν, το **πιολέ**, (Εικ.32, 33, 34, 37), που είναι ένας κασμάς, κοντός για τις μεγάλες αναρρίχησης, μακρύς αν πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τη βυθομέτρηση του χιονιού, και καταλήγει σε σιδερένια αξίνα στο ένα άκρο και σιδερένια αιχμή στο άλλο. Το εργαλείο στηρίζεται στον καρπό του χεριού με έναν ιμάντα και καμιά φορά στη μέση, με μια ζώνη μήκους ενός μέτρου. Το πιολέ χρησιμεύει για το σκά-



Εικ.35. Τα μπαστούνια του σκι (μπατόν) είναι επίσης χρήσιμα στην απλή ορειβασία, διότι στηρίζουν και ξεκουράζουν τον ορειβάτη



Εικ.34. Ανάβαση ...επί το έργον



Εικ. 36. Η Ορειβατική Εταιρεία του Τριντένο, από τις αρχαιότερες (1872)



Εικ. 37. Ακόμα παλαιότερη, η Ιταλική Ορειβατική Λέσχη (1863)



Εικ. 38. Έκδοση προς τιμήν της Ινδικής Ορειβατικής Ομοσπονδίας

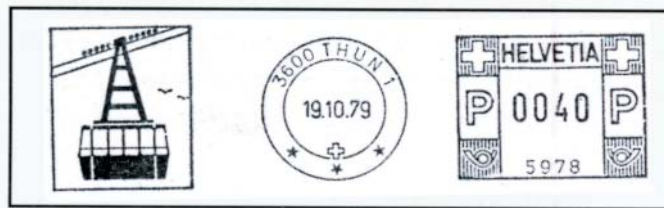
ψιμο σκαλοπατιών στο χιόνι (με την αξίνα) ή στον πάγο (με τη μύτη). Με το εργαλείο αυτό ο ορειβάτης, καρφώνοντας τη μύτη στο έδαφος, εξασφαλίζει επίσης στήριγμα σε περίπτωση πτώσης.

32, 33, 34, 36, 37), που έχει μήκος 30 έως 40 μέτρα, τα σιδερένια καρφιά για βράχους ή για πάγους με το βοηθητικό χαλκά για να περνά το σχοινί, το σακίδιο (Εικ.30, 31, 32, 34) που περιέχει παγούρι, κουτί για φαγητό, γυαλιά του χιονιού (απαραίτητα ακόμα και με συν-

αδιάβροχα παπούτσια, οι κάλτσες, ο σκούφος, η κάσκα για την προστασία από πτώσεις πετρών, οι διαφορετικές εξαρτήσεις για τον κάθε τύπο ανάβασης (άλλη για βράχους, άλλη για ψηλά βουνά, με χιόνια και πάγους)... Και για τα μεγάλα ύψη παντελόνια και μπλουζόν



Εικ. 39. ΣΕΟ Αθηνών, από τους πιο δραστήριους ορειβατικούς συλλόγους της χώρας



Εικ. 41. Τα βαγονέτα διευκολύνουν συχνά την πρόσβαση των ορειβατικών ομάδων στα σημεία εκκίνησης της προσπάθειας

Η σχάρα με τα καρφιά (κραμπόν) (Εικ. 31, 32, 33) προσαρμόζεται κάτω από τη σόλα των παπουτσιών. Είναι από μονοκόμματο σίδηρο και στηρίζει τον ορειβάτη στο περπάτημα πάνω στον πάγο.

Το σχοινί (Εικ. 30, 31,

νεφιά), άλλα μικροεργαλεία και φάρμακα, καμινέτο οινόπνευματος, συχνά και μια ελαφριά σκηνή για πιθανή διανυκτέρευση σε πλαγιά ή σε ένα πλάτωμα του βράχου... Τα σκληρά

καπιτοναρισμένα με πούπουλα και δεύτερο εξωτερικό παντελόνι από νάιλον, παπούτσια πιο βαριά και φοδραρισμένα, αναπνευστικές συσκευές με οξυγόνο, κυρίως για αναβάσεις πάνω από τα 8.000 μ.!



Εικ. 40. Τα ορειβατικά καταφύγια προσφέρουν σημαντικές υπηρεσίες στους ορειβάτες



Εικ. 42. 2 Ιουλίου 1953, "Γιορτή του βουνού"



Εικ. 43. 2002, "Διεθνές Έτος των Βουνών"

Κλείνοντας τα περιήγησις ορειβάσις δεν θα πρέπει να αγνοήσουμε τους «οδηγούς», οι οποίοι είναι συχνά πολύ ικανότεροι ορειβάτες από τους ίδιους τους ...ορειβάτες. Πρόκειται συνήθως για έμπειρους, ρωμαλέους και θαρραλέους ορεισίβιους που πληρώνονται σύμφωνα με καθορισμένα τιμολόγια και οδηγούν τις αποστολές στον προορισμό τους από γνωστές σε αυτούς διαδρομές.

Σαν πρώτο σώμα οδηγών ορειβατών αναφέρεται αυτό που δημιουργήθηκε το 1821 στο Σαμονί, με έγκριση του βασιλιά της Σαρδηνίας.

Κυρίως στις χώρες όπου καλλιεργείται η ορειβασία έχουν ιδρυθεί πολλοί ορειβατικοί σύλλογοι (Εικ. 36, 37) και ομοσπονδίες (Εικ. 38), τα μέλη των οποίων διδάσκονται και διδάσκουν τα μυστικά του αθλήματος (συχνά λειτουργούν στους Συλλόγους σχολές ορειβασίας), όπως δέσιμο κόμβων, τη σωστή χρήση των εξαρτημάτων και εργαλείων, τρόπους πρώτων βοηθειών και διάσωσης σε περίπτωση ατυχήματος, οργάνωση απλών ψυχαγωγικών αναβάσεων ή μεγαλύτερων αποστολών κατά μικρές ή μεγαλύτερες ομάδες κλπ.

Στη χώρα μας σύλλογοι με αμιγή ορειβατική δραστηριότητα υπάρχουν πολλοί. Σε αυτό συμβάλλει και το ευνοϊκό γεω-



Εικ. 44. Ορεινό εθνικό πάρκο της Γαλλίας, στα Πυρηναία

γραφικό ανάγλυφο της Ελλάδας. Στην Ελληνική Ομοσπονδία Ορειβασίας Αναρρίχησης (ΕΟΟΑ) είναι καταγεγραμμένοι 92 σύλλογοι, με μεγαλύτεροι ή μικρότερη δραστηριότητα. Ανάμεσα στους παλαιότερους και πλέον δραστήριους, μπορούν να αναφερθούν ο Σύνδεσμος Ελλήνων Ορειβατών (ΣΕΟ, Εικ. 39) και ο Ελληνικός Ορειβατικός Σύνδεσμος (ΕΟΣ). Με το ίδιο όνομα, αλλά με την προσθήκη της πόλης όπου εδρεύουν υπάρχουν επίσης πολλοί αξιόλογοι Σύλλογοι, όπως ο ΕΟΣ Αχαρνών, ΕΟΣ Χανίων Κρήτης, ΕΟΣ Κατερίνης, ΣΕΟ Πατρών κλπ.

Πολλοί ορειβατικοί σύλλογοι διαθέτουν ορεινά καταφύγια (Εικ. 40), σε μεγαλύτερα ή μικρότερα υψόμετρα, όπου συχνά διανυκτερεύουν πριν επιχειρήσουν την πρωινή ανάβαση για την κατάκτηση ενός στόχου, ή καταφεύγουν εκεί σε περίπτωση μεγάλης κακοκαιρίας.

Σημαντική είναι η βοήθεια όπου προσφέρει στους

ορειβάτες των Άλπεων –αλλά και άλλων ορεινών συγκροτημάτων με τουριστική ανάπτυξη– το εκτεταμένο σύστημα συγκοινωνιών με εναέριους σιδηροδρόμους και αναβατήρες (Εικ. 41), που ανεβάζουν τους ορειβάτες στη βάση των πιο ψηλών βραχυστών παρειών και στα χιονοδρομικά κέντρα. Σε πολλές περιπτώσεις, για την προώθηση των ορειβατών στα σημεία εκκίνησης της προσπάθειας, χρησιμοποιούνται επίσης μικρά αεροπλάνα ή ελικόπτερα.

Τέλος, για την ευαισθητοποίηση του κοινού στην προστασία του βουνού, γίνονται κατά καιρούς διάφορες εκδηλώσεις, σε διεθνές ή εθνικό επίπεδο, όπως το “Διεθνές Έτος των Βουνών” (Εικ.42,43), διεθνή συνέδρια για την προστασία της πανίδας και χλωρίδας τους κλπ. Όλα εξάλλου τα βουνά, και ιδιαίτερος αυτά που ξεχωρίζουν για το φυσικό τους κάλλος και την ενδιαφέρουσα πανίδα και χλωρίδα, έχουν ενταχθεί σε ευρείες ζώνες εθνικών πάρκων (Εικ. 44).

Παντελής Λεούσης
Βιβλιογραφία:
Διάφορες εγκυκλοπαίδειες

Σημείωση: Το παραπάνω άρθρο αφιερώνεται στους αγαπητούς φίλους ορειβάτες του ΣΕΟ, μαζί με τις καλύτερες αναμνήσεις μου.



Γενική άποψη των ελβετικών Άλπεων



Άποψη των βουνών Καρακοράμ και της Κ2

Σημείωση:

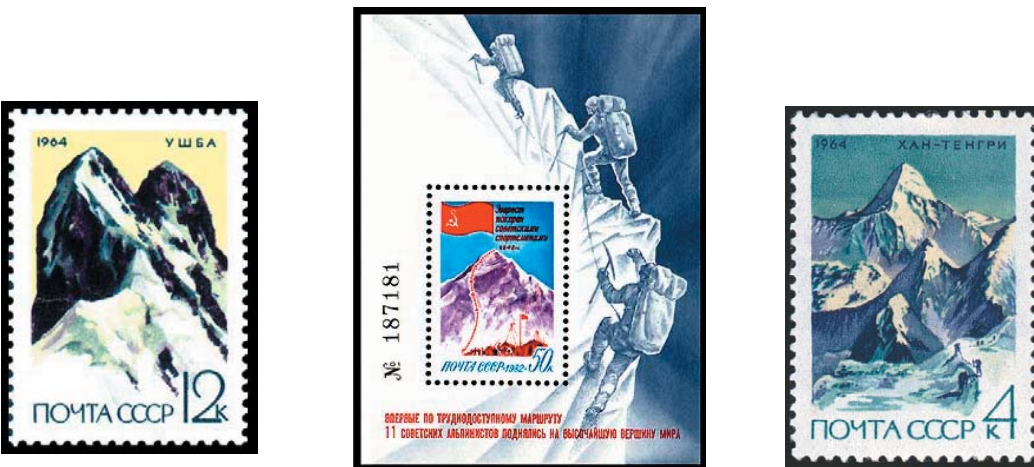
Το υλικό που υπάρχει για μία θεματική συλλογή Ορειβασίας είναι εξαιρετικά άφθονο. Ακολουθούν μερικά ακόμη γραμματόσημα, από τα πολλά που υπάρχουν, που θα μπορούσαν επίσης να χρησιμεύσουν σε μία προσπάθεια δημιουργίας παρόμοιας συλλογής



Πάνω και κάτω: Μερικές από τις αμέτρητες πανήψηλες κορυφές των Ιμαλαίων. Πολλές από τις εκδόσεις αυτές αναφέρονται σε επετείους της κατάκτησής τους και άλλα σχετικά γεγονότα



Η κορυφή Λένιν ή Κάουφμαν (7134 μ.), ο Καύκασος με την κορυφή Ελμπρούς (5642 μ.) και η κορυφή Ντομάνι (6143 μ.).



Η διδύμη κορυφή της Ushba του Καυκάσου (4710 μ.), η ανάβαση ρώσικης αποστολής στο Έβερεστ και η κορυφή Khan Tegri (Κύριος των πνευμάτων) του Καζακιστάν.(7.000 μ.)

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ



Στη σειρά των "Ανοικτών Επιστολών" μου παρουσιάζονται όλες οι χρήσιμες πληροφορίες για τον καταρτισμό μιας θεματικής συλλογής που φιλοδοξεί να εκτεθεί σε μία επίσημη εθνική έκθεση ή έκθεση FIP, από την επιλογή του θέματος, του χαρτιού και του φιλοτελικού υλικού, μέχρι και την καλύτερη αισθητική της παρουσίαση.

καλύψουν «τρύπες» που δεν καλύπτονται από άλλο υλικό, διαθέτουν και το σχετικό «πρεστίτζ» τους. Η παρουσία τους στις συλλογές μας φανερώνει γνώση και έρευνα από μέρους μας, και, καθώς πολλά από αυτά έχουν μία σχετική δυσκολία στην εξεύρεσή τους, προσδίδουν και το κύρος της σπανιότητας.



Γερμανικά μονόφυλλα, ένας θησαυρός για τις θεματικές συλλογές.

Θα μπορούσε να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι με την σημερινή «Επιστολή» μου κάνω ...προπαγάνδα στους Γερμανούς εμπόρους, από τους οποίους κυρίως μπορεί να βρεθεί το υλικό που θα περιγράψω παρακάτω. Και όμως, πέρα από κάθε υπερβολή, είναι τόσο μεγάλη η ποικιλία των γερμανικών μονόφυλλων, επίσημων και ιδιωτικών, και τόσο πολλά τα θέματα που υποστηρίζουν, ώστε θεωρώ απαραίτητο να τα γνωρίζουν οι Έλληνες θεματικοί. Εκτός από το γεγονός ότι θα τους



Από τις τελευταίες δεκαετίες του 1800 μέχρι το 1930 –αλλά και αργότερα– όλες σχεδόν οι χώρες μπήκαν στη «μόδα» της έκδοσης εικονογραφημένων μονόφυλλων. Αναφέρομαι ιδιαίτερα σε αυτά και όχι στα κοινά μονόφυλλα διότι

οι παραστάσεις τους της εικονογραφημένης πλευράς έχουν ασφαλώς πολύ μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τις συλλογές μας. Από τη Λατινική Αμερική μέχρι την Περσία και Ιαπωνία, χωρίς να εξαιρεθεί ούτε η χώρα μας, τα μονόφυλλα έγιναν πρακτική. Ήταν οικονομικότερα, κάλυπταν τα προσόντα του καρτποστάλ (απεικόνιζαν τοπία, εορταστικές ευχές, εθνικές ή άλλες επετείους, αρχαιολογικά θέματα, βασιλείς κλπ.) και με την παρουσία του έντυπου γραμματοσήμου ήταν πρακτικά στη χρήση τους, αφού δεν ήταν απαραίτητη η προσέλευση στο ταχυδρομείο για την ταχυδρόμηση.

Ενώ όμως οι περισσότερες χώρες αρκέστηκαν σε μερικές δεκάδες εκδόσεις, οι Γερμανοί έπαθαν εκδοτικό ...αμόκ! Υπάρχει τέτοια πληθώρα εκδόσεων ώστε χρόνια τώρα εξειδικευμένοι κατάλογοι προσπαθούν να τα κατατάξουν με πληρότητα χωρίς να τα καταφέρνουν. Σκεφτείτε

ότι εκτός από τον ογκώδη σχετικό Michel, υπάρχουν και οι Borek, Strahlendorff-Mette, ίσως και άλλος που δεν γνωρίζω. Ο καθένας από αυτούς τους καταλόγους συχνά περιέχει μονόφυλλα που ο άλλος δεν αναφέρει, κάθε νέα έκδοσή τους προσθέτει καινούργια και, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, δεν πρόκειται ποτέ να ολοκληρωθεί η πλήρης καταγραφή τους.

Κατά την άποψη γνωστού Γερμανού έμπορου μονόφυλλων, του πιο ειδικευμένου στην κόσμο, ο αριθμός των ιδιωτικών γερμανικών μονόφυλλων πρέπει να ξεπερνά τις 24.000 διαφορετικούς τύπους!

Όπως γνωρίζουμε, τα μονόφυλλα χωρίζονται σε επίσημα και ιδιωτικά. Για τα επίσημα δεν χρειάζεται κανένα σχόλιο. Για τα ιδιωτικά, η διαδικασία για να τεθούν σε κυκλοφορία ήταν περίπου παρόμοια με αυτή των ελληνικών ιδιωτικών μονόφυλλων που χρησιμοποιήθηκαν προ του 1901: μια ελάχιστη, προκαθορισμένη ποσότητα εικονογραφημένων καρτών πήγαινε στο ταχυδρομείο, προπληρωνόταν το ταχυδρομικό τέλος, το ταχυδρομείο εκτύπωνε το έντυπο γραμματόσημο στην άνω δεξιά γωνία τους, και το μονόφυλλο



ήταν έτοιμο, ταχυδρομικά και φιλοτελικά «νομιμοποιημένο».

Η αποδεκτή ποσότητα των ιδιωτικών μονόφυλλων



ποίκιλλε, ανάλογα με την περίοδο και το κρατίδιο που τα εξέδιδε. Έτσι, υπάρχουν τιράζ των 10.000 τεμαχίων αλλά και τιράζ μόνο των 50! Γι' αυτό και οι τιμές που τα συναντάμε ξεκινάνε από μερικά ΕΥΡΩ έως και πολλές εκατοντάδες, ίσως και παραπάνω.

Τα επίσημα μονόφυλλα, που εξέδιδε το απευθείας το ταχυδρομείο, ήταν σε πώληση σε όλα τα γκισέ της χώρας. Τα ιδιωτικά που εκτυπώνονταν σε ιδιωτικά τυπογραφεία με παραγγελία ιδιωτών (εμπόρων, εταιρειών και επιχειρήσεων, πολιτικών, επιστημονικών, θρησκευτικών ή αθλητικών οργανώσε-

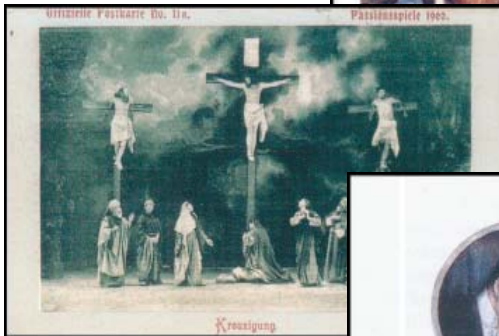


λυάριθμους Γερμανούς συλλέκτες μονοφύλλων. Γι' αυτό και σπάνια τα συναντάμε στις θεματικές συλλογές.

Από το 1900 έως το 1920, τα αντίστοιχα μονόφυλλα είναι ένας παράδεισος ποικιλίας θεμάτων, χρωμάτων και ομορφιάς. Σκεφτείτε ότι μόνο στη Βαυαρία την ίδια περίοδο κυκλοφόρησαν τουλάχιστον 1200 διαφορετικά μονόφυλλα, στη Βιτεμβέργη 400 ενώ στην υπόλοιπη Γερμανία μερικές χιλιάδες!

Ασφαλώς δεν είναι κατάλληλος ο χώρος για να απαριθμήσουμε εδώ όλα τα θέματα που απεικονίζονται πάνω σε αυτά. Θα αναφερθώ μόνο σε μερικά, για μία πρώτη γνωριμία, με την ταυτόχρονη προσπάθεια της παρουσίασης όσο το δυνατόν μεγαλύτερης ποικιλίας θεμάτων.

Γάτες, σκύλοι, ψάρια, πουλιά, λουλούδια, αυτοκίνητα, τραίνα, αεροπλάνα, Ζέπελιν,



ων κλπ.) και, εκτός σπάνιων εξαιρέσεων, διατίθεντο από αυτούς τους ίδιους.

Από το 1880 μέχρι το 1920, επίσημα και ιδιωτικά μονόφυλλα απαντώνται με έντυπο γραμματόσημο της καίzerικής Γερμανίας (Deutsches Reich), καθώς και με γραμματόσημα Bayern και Württemberg, διότι τα δύο αυτά κρατίδια δεν είχαν ακόμα ενωθεί με τη Γερμανία. Μετά το 1920 όλα ανήκουν στο Deutsches Reich ή Bundespost, ανάλογα με την ιστορική εξέλιξη της χώρας.

Τα μονόφυλλα της πρώτης εικοσαετίας –μέχρι το 1900– ήταν κυρίως ασπρόμαυρα ή σέπια. Απεικόνιζαν και διαφήμιζαν τουριστικές περιοχές, νοσοκομεία, σανατόρια, ξενοδοχεία, βιομηχανίες κ.ά. Βρίσκονται δύσκολα καθώς είναι λίγα και συλλέγονται μανιωδώς από τους πο-



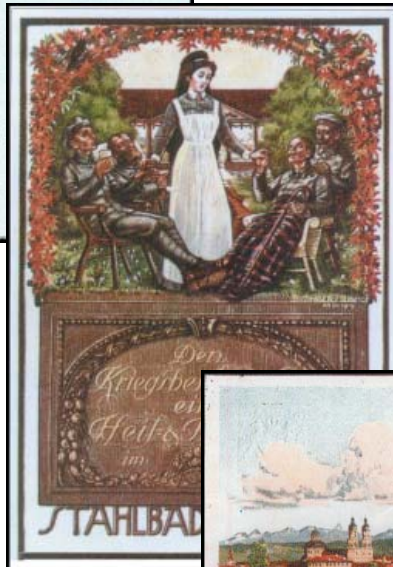


λαϊκά όργανα, αρχαιολογικοί χώροι της Αιγύπτου, μουσεία, κοστούμια, σκηνές οικογενειακής ζωής, παιδικά παιχνίδια, ερωτικά ζευγάρια...

Τέλος, πολλά είναι και τα θέματα που μπορούμε να αντλήσουμε από τα διαφημιστικά μονόφυλλα της Γερμανίας και της Βαυαρίας, τα οποία ανήκουν στην κατηγορία των ιδιωτικών που παρήχθησαν με την διαδικασία που ήδη αναφέραμε και που επομένως γίνονται δεκτά στις εκθέσεις FIP.

Παρατηρώντας τους τίτλους θεμάτων που παρέθεσα, και με δεδομένο ότι

ιππήλατες άμαξες, πλοία, ιστοφόρα των Βίκινγκς, μοντελισμός, αθλητικές εκθέσεις, σκηνές κυνηγίου, ορειβασίας, ποδηλασίας, ποδοσφαίρου, γυμναστικής, ψαρέματος, σκοπευτικοί αγώνες, Πάθη του Χριστού, Ανάσταση, Χριστούγεννα, Νέο Έτος και άλλα θρησκευτικά θέματα, νοσοκόμες, ασθενείς και νοσοκομεία, τοπικές ή εθνικές γιορτές και φεστιβάλ, αυτοκράτορες, βασιλείς και διάδοχοι, μουσικοί (Μπετόβεν, Βάγνερ κ.ά.), ποιητές (Σίλερ, Γκέτε κ.ά.), σκηνές από γερμανικές όπερες (Γάμοι του Φίγκαρο, Έτσι κάνουν όλες, Δον Τζοβάνι του Μότσαρτ, Τριστάνος και Ιζόλδη, Ζίγκφριντ, Βαλκυρίες και άλλες όπερες του Βάγνερ κλπ.), θέατρα, μπυραρίες και μπύρες, εξωτικοί μουσικοί και



υπάρχουν ακόμα περισσότερα, αντιλαμβάνεστε εύκολα ότι πρέπει να είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν υπάρχει θέμα που θα αναζητήσουμε πάνω στα γερμανικά μονόφυλλα και δεν θα το βρούμε. Τόσο μεγάλη είναι η ποικιλία τους.

Η έκδοση και κυκλοφορία μονόφυλλων στη Γερμανία συνεχίστηκε και μετά το 1930, σε μικρότερους αριθμούς, πάντα όμως με ιδιαίτερα χρήσιμες θεματικές

παραστάσεις.



Σημείωση: Στοιχεία για το παραπάνω κείμενο άντλησα από το άρθρο του Piero di Crami που δημοσιεύτηκε στο Notiziario Tematico del CIFT.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ στις Ελληνικές Φιλοτελικές Εκθέσεις

Από το Νομικό Καρδούλη

ΕΘΝΙΚΗ ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ «ΕΛΛΑΣ '84» Αθήνα, 24 Νοεμ.-2 Δεκ. 1984

(Συνέχεια δημοσιευμάτων στον ημερήσιο και φιλοτελικό τύπο):

«ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» ΠΑΤΡΩΝ (25/11/84):

Με τρόμο άρχισε η Εθνική Φιλοτελική Έκθεση, αφού το βράδυ των εγκαίνιων τηλεφώνημα αγνώστων επεσήμανε την ύπαρξη βόμβας. Μετά από έρευνα διαπιστώθηκε ότι υπήρχε μηχανισμός βόμβας χωρίς εκρηκτικό, αλλά αυτό δεν μείωσε τους κινδύνους των εκθεμάτων που ξεπερνούν τα 400 εκατομ. δρχ. αξία.

Μετά από τη συνέντευξη Τύπου που δόθηκε στους φιλοτελικούς αρθρογράφους, αξίζει να παραθέσουμε τα παρακάτω στοιχεία: Η ΕΦΕ για να γιορτάσει φέτος τα 60 χρόνια από την ίδρυση της και τα επίσης 60 χρόνια του περιοδικού της «ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ», αποφάσισε τη διοργάνωση Εθνικής Έκθεσης Γραμματοσήμων, η οποία θα πραγματοποιηθεί στο Ξενοδοχείο ΚΑΡΑΒΕΛ στην Αθήνα από 24 Νοεμβρίου μέχρι και 2 Δεκεμβρίου ε.έ...

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» (30/11/84):

...Μέχρι μεθαύριο Κυριακή Δεκεμβρίου θα είναι ανοιχτή η Εθνική Φιλοτελική Έκθεση «ΕΛΛΑΣ '84», η οποία οργανώθηκε από την Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία με την ευκαιρία των 60 χρόνων από την ίδρυση της καθώς και των 60 χρόνων από την έκδοση του περιοδικού της «ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ»...

Η έκθεση περιλαμβάνει 150 συλλογές γραμματοσήμων από 12 χώρες του εξωτερικού και την Ελλάδα, εκθέματα φιλοτελικής φιλολογίας και τα επίσης εκθέματα των ταχυδρομικών Υπηρεσιών Ελλάδας και Κύπρου.

Τα εγκαίνια της έκθεσης έγιναν το προηγούμενο Σάββατο 24 Νοεμβρίου από το Δήμαρχο Αθηναίων Δημήτρη Μπέτη, παρουσία του νέου

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Γενικού Διευθυντή ΕΛΤΑ Π. Βουρνά, των Προέδρων και μελών των Δ.Σ. όλων των φιλοτελικών και συλλεκτικών σωματείων της χώρας, καθώς και πλήθους φιλοτελιστών και συλλεκτών από την Ελλάδα, την Κύπρο και το εξωτερικό...

«ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΒΟΛΟΥ» 25-11-1984.

...Με επισημότητα έγιναν χθες βράδυ στον κθεσιακό χώρο του Ξενοδοχείου ΚΑΡΑΒΕΛ στην Αθήνα, τα εγκαίνια της Εθνικής Φιλοτελικής Έκθεσης «ΕΛΛΑΣ '84». Τα εγκαίνια τίμησαν ο Δήμαρχος της Αθήνας κ. Μπέτης, ο Γεν. Διευθυντής ΕΛΤΑ κ. Παν. Βουρνάς, άλλοι επίσημοι και σύσσωμος ο φιλοτελικός κόσμος της Αθήνας και του Πειραιά. Μπορούμε να πούμε πως η επιτυχία της Ε.Φ.Ε. ΕΛΛΑΣ '84 έχει προκαταβολικά ξεπεράσει κάθε προσδοκία και κάθε προγραμματισμό των οργανωτών. Παράδειγμα: Στην έκθεση συμμετέχουν 58 συλλογές γραμματοσήμων με 307 πλαίσια και 16 εκθέματα φιλοτελικής φιλολογίας από ένδεκα χώρες του εξωτερικού, όπως Καναδά, ΗΠΑ, Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιο, Ολλανδία, Τουρκία, Ιταλία, Γιουγκοσλαβία κ.α...

...Κλείνοντας το σημείωμα μας αυτό πρέπει να σημειώσουμε πως τα αναμνηστικά της έκθεσης - φάκελοι και φεγιέ - που είδαμε, είναι εξαιρετικά καλαίσθητα, με αρμονικούς χρωματισμούς και άριστη εκτύπωση. Η ζήτηση τους πολλή μεγάλη προμηνύει τη σύντομη εξάντληση τους.

«ΕΞΠΡΕΣ» 2/12/1984.

...Δραστηριοποιούνται οι Έλληνες Φιλοτελιστές. Μεγάλη Διεθνής Φιλοτελική έκθεση πραγματοποιήθηκε τις μέρες αυτές στην Αθήνα, στα πλαίσια της προωθήσεως της φιλοτελικής ιδέας και της προβολής του ελληνικού γραμματοσήμου στο εξωτερικό. Πρόκειται για την έκθεση «ΕΛΛΑΣ '84» με τη συμμετοχή 150 εκθετών από 12 διαφορετικά κράτη, αποκλειστικά για το ελληνικό γραμματοσήμο.

«ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ» (σελ. 261, 509/1984):

ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΦΩΣ

Η Εθνική Φιλοτελική έκθεση «ΕΛΛΑΣ 84» απετέλεσε τον θρίαμβο του ελληνικού γραμματοσήμου.

- Υπήρξε η μεγαλύτερη σε έκταση Εθνική Έκθεση στην Ελλάδα με 880 πλαίσια.

- Είχε τη μεγαλύτερη συμμετοχή ξένων εκθετών με συλλογές ελληνικού ενδιαφέροντος.

- Το επίπεδο της έκθεσης ήταν το υψηλότερο, που υπήρξε ποτέ στην Ελλάδα και έδωσε την ευκαιρία στους επισκέπτες να θαυμάσουν φιλοτελικούς θησαυρούς, που με μέτριους υπολογισμούς ανέρχονται σε πεντακόσια εκατομμύρια δραχμές.

- Οι εκδόσεις της έκθεσης (κανονισμός, κατάλογος, βραβεύσεις), με σύνολο 280 σελίδων υπήρξαν πρωτοποριακές για τον ελληνικό φιλοτελικό χώρο.

- Για πρώτη φορά πάνω από πενήντα ξένοι εκθέτες, επισκέπτες και έμποροι γραμματοσήμων επισκέφθηκαν την Ελληνική Φιλοτελική Έκθεση και δημιούργησαν ατμόσφαιρα Διεθνούς Έκθεσης.

Η Εθνική Φιλοτελική Έκθεση «ΕΛΛΑΣ 84», συνέχεια της Φ.Ε.Γ.Ε. 66 θα αποτελεί πλέον θεσμό και μοναδική ευκαιρία διεθνούς προβολής του ελληνικού γραμματοσήμου και του ελληνικού φιλοτελισμού γενικότερα.

Η Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία και η Φιλοτέλεια αισθάνονται την υποχρέωση να τιμήσουν δημόσια την ολιγοπρόσωπη Οργανωτική Επιτροπή, η οποία με την υπεύθυνη και πολύμηνη εργασία της ξεπέρασε τις αφάνταστες δυσκολίες μιας Διεθνούς Έκθεσης και παρουσίασε το λαμπρό αυτό αποτέλεσμα.

Τα 60 χρόνια της Εταιρείας και του περιοδικού της τιμήθηκαν, όπως έπρεπε και ανήκει ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όσους δούλεψαν με πίστη και αφοσίωση στην επίτευξη του μεγάλου στόχου.

Η Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία με την «ΕΛΛΑΣ 84», όπως ήτανε πάντοτε το χρέος της, έδωσε και πάλι μαθήματα.

ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ (Ιαν. 1985):

...Η Εθνική Φιλοτελική Έκθεση «ΕΛΛΑΣ 84», που οργανώθηκε από την Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία και με ευθύνη μιας Οργανωτικής Επιτροπής, που αποτελέστηκε από τους κ.κ. Αλέκο Καλλιγά (Πρόεδρο), Αντώνη Βιρβίλη (Αντιπρόεδρο), Νομικό Καρδούλη (Γεν. Γραμματέα), Νίκο Φουγιαζή (Ταμιά) και Παν. Ιωαννίδη, Αλκή Καλογερά και Σίμο Παττακιά (Μέλη) έκλεισε τις πύλες

της στις 2 Δεκεμβρίου 1984.

Το κατά πόσο πέτυχε αυτή η εκδήλωση, δεν θα το πούμε από τη στήλη αυτή, γιατί θα ειπωθεί ότι «Γιάννης πίνει, Γιάννης κερνάει»...

...Μετά από πολύμηνες προσπάθειες, ήλθε το απόγευμα του Σαββάτου, 24 Νοεμβρίου 1984, για να δοθεί η Έκθεση στη θέα και την κρίση των επισκεπτών της. Παρουσία του Δημάρχου Αθηναίων Δημήτρη Μπέη, του Γενικού Διευθυντή ΕΛΤΑ Πάνου Βουρνά, του Ειδικού Συμβούλου Φιλοτελισμού Μ. Κωνσταντίνη, των Διευθυντικών Στελεχών ΕΛΤΑ Μιχάλη Μαθιουδάκη και Δημ. Πετσαλάκη, του Προέδρου της ΕΦΟ Αγγέλου Παπαϊωάννου, των εκπροσώπων των Διοικητικών Συμβουλίων των Φιλοτελικών Εταιρειών Αθηνών, Πειραιά, Θεσσαλονίκης, Μυτιλήνης, Κερκύρας, Βόλου κ.α. και πλήθους κόσμου, έγιναν τα εγκαίνια της έκθεσης από το Δήμαρχο Αθηναίων, αφού προηγουμένως οι Αλέκος Καλλιγάς, Αντώνης Βιρβίλης, Αγγελος Παπαϊωάννου, Πάνος Βουρνάς και Δημ. Μπέης, αναφέρθηκαν με λίγα λόγια στους σκοπούς της και στην επίδραση που ασκούν τέτοιες πολιτιστικές εκδηλώσεις στη ζωή του τόπου μας...

...Η βραδυά αυτή πέρασε με ένα παράπονο. Δεν κυκλοφόρησε, αφού βεβαία δεν ήλθε από το τυπογραφείο, ο κατάλογος της έκθεσης, το Νο 2 όπως τιλοφορήθηκε, κι' έτσι οι φιλοτελιστές δεν κατόρθωσαν να βάλουν σ' αυτόν το αποτύπωμα της πρώτης αναμνηστικής σφραγίδας...

...Τις επόμενες μέρες, μέχρι το Σάββατο το βράδυ που πραγματοποιήθηκε το δείπνο των βραβεύσεων, εκτελέστηκε το πρόγραμμα των εκδηλώσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ, (11/12/84, Στ. Σπύρογλου)

Η Ε.Φ.Ε. ΕΛΛΑΣ 84 κατά γενική ομολογία ήταν η μεγαλύτερη και λαμπρότερη φιλοτελική έκθεση, που ξεπέρασε όλες τις προηγούμενες σε έκταση, αριθμό εκθετών και σοβαρότητα, με τον πλούτο και την ποιότητα των εκθεμάτων της.

Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ (2/12/84):

...Επιστρέφοντας από την επίσκεψη του στην Ε.Φ.Ε. ΕΛΛΑΣ 84, εκείνο που μπορεί κανείς να σημειώσει, χωρίς να θεωρηθεί πως υπερβάλλει, είναι το πόσο δύσκολα θα μπορέσει κάποια άλλη αντίστοιχη μελλοντικά διοργάνωση να ξεπεράσει τις οροθετήσεις που έθεσε η ΕΛΛΑΣ 84...

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ (2/12/84):

...Δύο παράλληλα, θα λέγαμε, τα κυριώτερα

επιτεύγματα της ΕΛΛΑΣ 84: Η συμμετοχή μεγάλου αριθμού εκθετών και εκθεμάτων, τόσο από το εσωτερικό όσο και από το εξωτερικό, σε αναλογία δύο προς ένα, το πρώτο. Και η συγκέντρωση σε συντριπτική αναλογία, σε σχέση με τον υπόλοιπο φιλοτελικό χώρο, συλλογών μελέτης και προβολής των κλασικών μας γραμματισμών, κυρίως των μεγάλων κεφαλών του Ερμή, το δεύτερο.

Τέτοια συγκέντρωση αναγνωρισμένων εκθετών, με τόσα εκθέματα ανωτέρας και ανωτάτης στάθμης, για πρώτη φορά γίνεται στον ελληνικό χώρο. Είναι πολύ τιμητικό αυτό για την οργανωτική επιτροπή που μόχθησε και κουράστηκε να πετύχει το ανώτερο που μπορούσε...

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (29/11/84, Ν. Μπεργιόπουλος):

...Η Ε.Φ.Ε. ΕΛΛΑΣ 84 ξεπέρασε γρήγορα και τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις των διοργανωτών της, όσον αφορά τις συμμετοχές αξιόλογων συλλογών, καθώς ένας επιβλητικός αριθμός 52 συλλογών εκθετών του εξωτερικού με ελληνικό ενδιαφέρον πλαισιώνεται από τις πολύ ενδιαφέρουσες συλλογές των Ελλήνων συναδέλφων τους. Αυτό και μόνο το γεγονός καταδεικνύει το δυνατό φιλοτελικό μας υπόβαθρο και πρέπει ανατίρρητα να προβληματίσει όλους τους αρμόδιους παράγοντες και να τους επιτρέψει να δώσουν την ανάλογη βαρύτητα που επιβάλλεται, για την ακόμη μεγαλύτερη ανάπτυξη του φιλοτελισμού στην χώρα μας.

ΣΥΛΛΟΓΕΣ (τεύχ.15, Δεκ. 84 (Α. Βουρνάς):

Μέσα σ' ένα κλίμα αυθόρμητου και όχι τεχνητού ενθουσιασμού έγινε η έκθεση Ε.Φ.Ε. ΕΛΛΑΣ 84. Η έκθεση αυτή χαρακτηρίστηκε επιτυχημένη και πρώτη σε επιτυχία από κάθε άλλη φιλοτελική έκθεση που έγινε μέχρι σήμερα στην Ελλάδα. Ήταν ένα βήμα προς τα ελληνικά φιλοτελικά δεδομένα, ήταν η φορά, που ούτε ένας δεν μπόρεσε να πει «ίδια γεύση», όπως συνηθίζεται να λέγεται μετά από κάθε έκθεση...

...Η περιέργεια, ο θαυμασμός, η ανάγκη για μάθηση και γνωριμία με τις διάφορες σπανιότητες, ήταν ο λόγος, που αυτή η έκθεση «διαβάστηκε»... από τους επισκέπτες.

Το Σάββατο το πρωί έγινε μια ενδιαφέρουσα εκδήλωση, μια εκδήλωση, που πρέπει να επαινεθεί για την πρωτοτυπία της. Για πρώτη φορά στα ελληνικά φιλοτελικά χρονικά η συντακτική επιτροπή ενός περιοδικού 60 χρόνων, όπως είναι η «Φιλοτέλεια», καλεί συναδέλφους φιλοτελικούς αρθρογράφους σε συζήτηση «στρογγυλής τραπέζης».

β. Κείμενα επιστολών ξένων εκθετών με τις εντυπώσεις τους από την επίσκεψή τους στην «ΕΛΛΑΣ '84»

Louis Basel, HPA

... Θα επιθυμούσα να συγχαρώ την οργανωτική επιτροπή για την καταπληκτική ΕΛΛΑΣ 84. Εθαύμασα τον μεγάλο αριθμό εκθεμάτων πολλή καλής ποιότητας, η δε φιλοξενία της «Ελληνικής Φιλοτελικής Εταιρείας» ήταν θαυμάσια. Για μένα και οι εννέα ημέρες της έκθεσης ήταν μια πραγματική ευχαρίστηση. Ευχαριστώ κα πάλι για την θαυμάσια έκθεση. Ήταν πραγματικά μια μεγάλη επιτυχία...

R. Feenstra (Ολλανδία)

... Ευρισκόμενος πίσω στην Ολλανδία έπειτα από τις λίγες ημέρες στην Αθήνα, επιθυμώ να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου για τον τρόπο που με υποδέχτηκαν τα μέλη της Ε.Φ.Ε και ειδικότερα να εκφράσω τον θαυμασμό μου για τις προσωπικές σας προσπάθειες, που έκαναν την έκθεση μια μεγάλη επιτυχία. Έχοντας χρηματίσει μέλος σε οργανωτικές επιτροπές αρκετές φορές, γνωρίζω τις ακριβώς αυτό σημαίνει...

M. Καϊτατζίδης (Γερμανία)

Θερμά συγχαρητήρια για την πολύ ωραία έκθεση ΕΛΛΑΣ 84, που έγινε με τόσους κόπους και θυσίες...

G. Trefonas (Η.Π.Α.)

Συγχαρητήρια. Ήταν, μια μεγάλη έκθεση...

G. L. Antignac (Γαλλία)

... Η επιστολή μου αυτή είναι για να σας ευχαριστήσω για την υποδοχή και να σας εκφράσω ό, τι καλό σκέπτομαι για την λαμπρή αυτή απόδειξη της ζωντανίας της Ε. Φ. Ε., που είχε την γνώση, ώστε να συγκεντρώσει σ' ένα περιορισμένο χώρο ένα μεγάλο μέρος ελληνικών φιλοτελικών θησαυρών, διασκορπισμένων σ' όλο τον κόσμο.

Το επίπεδο των εκθεμάτων ήταν πολύ καλύτερο πολλών καλών εκθέσεων, ονομαζόμενων «διεθνών», όταν το μεγαλειώδες θυσιάζει την ποιότητα των εκθεμάτων. Λυπάμαι, που δεν έχω ακόμα δει στον γαλλικό φιλοτελικό τύπο την απήχηση, που άξιζε η ωραία έκθεση σας.

Αξιζετε πολύ περισσότερης προβολής και πολλοί από τους οργανωτές εκθέσεων στην χώρα μου θα μπορούσαν να πλουτίσουν τις γνώσεις τους με την επαφή τους μαζί σας για τις μελλοντικές τους εκθέσεις.

Ακόμα μια φορά ευχαριστώ γι' αυτό, που ήταν για μένα «τέρψη οφθαλμών», καθώς και για τις

συμπληρωματικές γνώσεις, που απέκτησα πάνω σ' ένα θέμα, πού με «καίει» και τις οποίες μπόρεσα να επωφεληθώ χάρη σε σας...

N. Ασημακόπουλος, Γ. Γραμματέας Ε.Φ.Ε. Αμερικής

...Θα ήθελα για λογαριασμό της Ε.Φ.Ε. Αμερικής και των μελών της, που επισκέφθηκαν την έκθεση, να ευχαριστήσω την οργανωτική επιτροπή της Ε.Φ.Ε. ΕΛΛΑΣ 84, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και τα μέλη της Ε.Φ.Ε για την αβροφροσύνη και φιλοξενία, που μας επεφύλαξαν καθώς και την βοήθεια, που μας έδωσαν κατά την παραμονή μας.

Μας δώσατε την ευκαιρία να συναντήσουμε και να γνωρίσουμε τους Έλληνες φιλοτελιστές, όχι μόνο από την Ελλάδα, αλλά και από το εξωτερικό, και είχαμε την δυνατότητα να δούμε και μελετήσουμε μια φανταστική συγκέντρωση ελληνικών συλλογών, συγκεντρωμένων στην ίδια έκθεση. Ήταν ένα κατόρθωμα, που δεν είχε ξαναγίνει μέχρι σήμερα.

B. Λιάσκας (Καναδάς)

Ήταν μεγάλη χαρά να συναντήσω όλους τους συναδέλφους και θάθελα να σας πω πόσο πολύ εξετίμησα την φιλοξενία σας και την υπέροχη υποδοχή κατά την διάρκεια της παραμονής μου στην Αθήνα. Η προσπάθεια σας, να μας κάνετε να νοιώσουμε σαν στο σπίτι μας ήταν εξαιρετική και η ΕΛΛΑΣ 84 ήτα μια υπέροχη έκθεση. Θα περάσει πάρα πολύς καιρός για να ξαναδούμε κάτω από την ίδια στέγη μια τέτοια συγκέντρωση του ελληνικού φιλοτελισμού.

S. M. Kygas (Τουρκία)

θα ήθελα να εκφράσω ακόμη μια φορά την ευγνωμοσύνη μου και τις εγκάρδιες ευχαριστίες για την εξαιρετική υποδοχή και την εκτίμηση, που επεφυλάχτηκε στο πρόσωπο μου. Στην μεγάλη μου φιλοτελική καριέρα είχα την ευκαιρία να τιμηθώ αρκετές φορές. Η Ε.Φ.Ε ΕΛΛΑΣ 84 ήταν μια από τις καλλίτερες, θα έχω πάντα τις καλλίτερες αναμνήσεις από αυτή την εξαιρετική έκθεση και την παραδοσιακή ελληνική φιλοξενία προς εμένα και τους συμπατριώτες μου.

Ευχαριστώ ειλικρινά όλους τους Έλληνες φίλους μου, που έκαναν ο, τι καλύτερο μπορούσαν για την πραγματοποίηση μιας τέτοιας έκθεσης. Επί πλέον εκτιμώ βαθύτατα την φιλική σας υποστήριξη και την γενναιοφρονα εξυπηρέτηση, που παρείχατε σε όλους μας...

Έκθεση του Γεν. Γραμματέα της Ε.Φ.Ε. Μ. Βρετανίας R. J. Scott.

Θα πρέπει να συγχαρούμε την Ε. Φ. Ε. για την απόφαση να εορτάσει την 60η επέτειο αυτής και του περιοδικού «Φιλοτέλεια», με την δημιουργία αυτής της έκθεσης. Όχι μόνο παρέσχε μια πολύ ενδιαφέρουσα ποικιλία ελληνικού υλικού από τις κλασικές εκδόσεις της μεγάλης κεφαλής του Ερμή, μέχρι τις σύγχρονες εκδόσεις, αλλά έδωσε επίσης την δυνατότητα σε πολλούς επισκέπτες του εξωτερικού, να συναντηθούν και μαζί με τους άλλους Έλληνες συλλέκτες, να συζητήσουν γενικά για γραμματόσημα και ιδιαίτερα τις ποικίλες πλευρές του ελληνικού φιλοτελισμού...

...Ζήτη η Ε.Φ.Ε. ΕΛΛΑΣ 94!

"RUNDBRIEF", όργανο της Ε.Φ.Ε. Γερμανίας (H. Behrens)

Η εποχή της έκθεσης της Ε.Φ.Ε ΕΛΛΑΣ 84 συνέπιπτε με τα 60 χρόνια ύπαρξης της εταιρείας και της μακρυά, πέραν της Ελλάδος, εκτιμώμενης «Φιλοτέλειας». Ταυτόχρονα εορτάζοντο στην Ελλάδα τα 150 χρόνια της Αθήνας, σαν πρωτεύουσας του νεώτερου ελληνικού κράτους.

Η έκθεση είχε μια μεγαλόπρεπη επιτυχία...

...Έξοχα και υποδειγματικά αντιπροσωπεύθηκε επίσης η φιλοτελική φιλολογία, το συνήθως αδικημένο αποπαιδί των εκθέσεων...

...Γενικά θεωρούμενη η έκθεση, ήταν ένα μεγάλο επίτευγμα, και ελπίζουμε ότι σε 10 χρόνια θα επαναληφθεί, όπως προγραμματίστηκε...

γ. Τα κατωτέρω ξένα περιοδικά και εφημερίδες αναφέρθηκαν επίσης στη ΕΛΛΑΣ '84 με σχετικά δημοσιεύματα:

HP8A, στα δελτία Νο 105, 106 και 107 έτους 1984

STAMPS, στις 14/4/84, 2/6/84, 15/9/84 και 9/2/85

GIBBON8 STAMP MONTHLY, στο τεύχος Ιουνίου 1984

LE MONDE DES PHILATELISTES, τεύχος Νο 376έ1984.

STAMP COLLECTING, στις 24.5.84

MADRID FILATELICO, τεύχος Μαΐου 1984

LINN'S STAMP NEWS, φύλλα Μαΐου 84 και Ιανουαρίου 85

BULLETIN OF THE HELLENIC RSGB, τεύχος Νο 55/84

BRIEFMARKEN-SPIEGEL, τεύχος Ιουλίου 84

LE MONDE, τεύχος Φεβρουαρίου 85

(Συνεχίζεται)

ΤΕΧΝΗΤΕΣ ΙΝΕΣ

Είναι τόσα τα πεδία στα οποία μπορεί να φτάσει η φαντασία ενός θεματικού, που το να προτείνουμε σαν ιδέα την "Υφανση", ή "το Υφασμα", ή ακόμα και τις "Πρώτες Υλες της Υφανσης", ή και ακόμα πιο εξειδικευμένο τίτλο για μια σχετική συλλογή να μη φαίνεται ιδιαίτερα πρωτότυπος τώρα πια. Εμείς σήμερα σας "ρίχνουμε μια ακόμα ιδέα", που μπορείτε να την αξιοποιήσετε είτε σαν τίτλο συλλογής, είτε σαν υποκεφάλαιο μιας άλλης.

Υφαντικές ίνες λέγονται τα προϊόντα εκείνα ποικίλης σύνθεσης και προέλευσης, που λόγω φυσικών χαρακτηριστικών ή κατάλληλης επεξεργασίας έχουν μια δομή νηματώδη που επιτρέπει να γίνουν νήμα συνεχές, περισσότερο ή λιγότερο ανθεκτικό, εύκαμπτο, ελαστικό, ώστε να μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην υφαντουργία και επομένως για την κατασκευή κάθε είδους υφάσματος.

Όταν αναφερόμαστε σε υφαντικές ίνες, διακρίνουμε αμέσως τρεις μεγάλες κατηγορίες:

- Αυτή των φυσικών ινών, όπως το βαμβάκι, το λινάρι,



Βαμβάκι! Η γνωστή από τα πανάρχαια χρόνια φυσική ίνα. Όταν μάλιστα είναι από την Αίγυπτο, τότε έχουμε το καλύτερο βαμβάκι στον κόσμο

το μετάξι, το μαλλί, που με σχετικά απλές διαδικασίες είναι έτοιμα για νηματοποίηση.

- Αυτή των τεχνητών ινών που τις παίρνουμε από υλικά προερχόμενα απ' τη φύση, αφού τα υποβάλλουμε σε ειδική επεξεργασία χωρίς να αλλάξουμε ουσιαστικά την αρχική μοριακή δομή τους.

- Αυτή των συνθετικών ινών, που λαμβάνονται στο χημικό εργαστήριο, θα λέγαμε "στο δοκιμαστικό σωλήνα". Ξεκινώντας δηλαδή από απλά μόρια μικρών διαστάσεων, μετά

από πολυμερισμό παίρνουμε μεγάλα μόρια, τα "μακρομόρια", τα οποία και χρησιμοποιούμε για τη βιομηχανική παραγωγή ινών.

Τόσο οι τεχνητές ίνες της δεύτερης κατηγορίας, όσο και οι συνθετικές της τρίτης ονομάζονται με ένα όνομα "Τεχνητές Ινες".

Οι φυσικές υφαντικές ίνες, γνωστές από την αρχαιότητα, απεδείχθησαν κάποια στιγμή ανεπαρκείς, όχι για λόγους ποιότητας, εφ' όσον είναι περίφημες, αλλά για λόγους ποσοτικής επάρκειας. Η αιτία είναι απλή: η παραγωγή των φυσικών ινών είναι σχετικά στατική, για λόγους που μου φαίνεται περιττό να εκθέσω. Αφού ο παγκόσμιος πληθυσμός αυξάνεται σταθερά και, λόγω της προόδου, ο ποιότητα ζωής συνεχώς βελτιώνεται, η ζήτηση υφασμάτων αυξήθηκε τόσο πολύ ώστε να καταστήσει ανεπαρκή τα φυσικά προϊόντα. Στο σημείο αυτό χρειάστηκε η παρέμβαση της ανθρώπινης φαντασίας σε συνδυασμό με την τεχνολογική εξέλιξη.

Παραλείπω να ασχοληθώ με τις φυσικές υφαντικές ίνες που η τεχνολογία



Κινέζικο "πεντάπτυχο" με απεικόνιση της αλυσίδας παραγωγής, από την ίνα ως το ένδυμα: 1. Προετοιμασία πρώτης ύλης, 2. Εξώθηση έτοιμου μείγματος, 3. Νηματοποίηση και ύφανση, 4. Βαφή, 5. Κατασκευή ενδυμάτων



Απεικόνιση μιας φάσης παραγωγής συνθετικών υφασμάτων



Ιλέρ ντε Σαρντονέ, ο εφευρέτης της πρώτης τεχνητής ίνας υφασμάτων



Απεικόνιση με σφαιρίδια του γνωστού μας TERITAL

της προετοιμασίας τους είναι σχετικά απλή. Εκτός από κάποια οριακή περιποίηση που σκοπό έχει να βελτιώσει την εμφάνισή τους, την ομοιομορφία τους, την λαμπρότητα τους, και, επομένως, την εμπορευσιμότητά τους, δεν χρειάζονται τίποτε άλλο ιδιαίτερο.

Φιλοτελικά δεν είναι καθόλου δύσκολο να εικονογραφηθούν αυτές οι ίνες. Αρκεί λίγη υπομονή για το σχετικό ψάξιμο στον κατάλογο, και η αναζήτηση μηχανικών σφραγίδων που υπάρχουν πολλές, και που καλύπτουν όλες σχεδόν τις θεματικές σας ανάγκες.

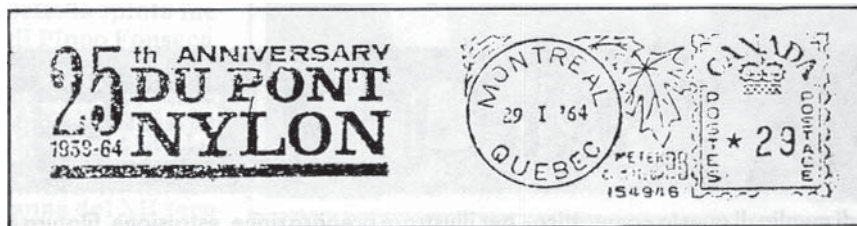
καταναλωτή υφάσματα ωραίας εμφάνισης, με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τιμή ιδιαίτερα προσιτή.

Με αυτό τον όρο ορίζονται ίνες μεταλλικής φύσεως (ίνες από γυαλί, ηφαιστειακή λάβα, μέταλλο), περιορισμένης και ιδιάζουσας χρήσης, και ίνες οργανικής ιδιοσυστασίας, από σελουλοζη που ανήκει στις τεχνητές και όχι στις συνθετικές ίνες.

Η πιο ενδιαφέρουσα ίνα σελουλόζης είναι το ρεγιόν στους διάφορους τύπους του: με νίτρο, βισκόζη, χαλκοαμμωνία ή οξειδίο. Η βισκόζη και το χαλκοαμμώνιο αποτελούνται από σελουλόζη και

εν μέρει η εν όλω, με οξικό οξύ. Το προιον αυτό είναι κάπως λιγότερο ανθεκτικό, αλλά είναι θερμοπλαστικό όπως οι συνθετικές ίνες. Όλες χρησιμοποιούνται σε αντικατάσταση των βαμβακερών υφασμάτων και για την κατασκευή φόδρας.

Ας θυμηθούμε το πρώτο ρεγιόν, αυτό με το νίτρο, που σε επίπεδο επεξεργασίας είχε ανάλογα χαρακτηριστικά με αυτό της βισκόζης ή του χαλκοαμμώνιου. Αυτό δεν παράγεται πια λόγω του υψηλού κόστους του και διότι είναι ιδιαίτερα εύφλεκτο κατά τα διάφορα στάδια της επεξεργασίας. Έχει όμως



Το 1938, από τις έρευνες του Carothers, γεννιέται το Νάιλον. Το 1939 αρχίζει η παραγωγή του από την πολυεθνική DU PONT, που εδώ γιορτάζει τα 25 χρόνια της

Αντίθετα, θεωρώ πολύ πιο χρήσιμο να ασχοληθώ με τις τεχνητές ίνες, αυτές που δημιούργησαν την επανάσταση στην υφαντική βιομηχανία και που δίνουν στον

χαρακτηριστικό τους είναι η λαμπρότητα και η ανθεκτικότητα. Το οξειδίο (μονοξειδίο ή τριοξειδίο) παρουσιάζει αντιθέτως τις ομάδες των αλκοολών, εστεροποιημένων

μεγάλο ιστορικό ενδιαφέρον διότι ήταν η πρώτη τεχνητή ίνα. Η ανακάλυψή της οφείλεται στο Γάλλο Conte Hilaire de Chardonnet, ο οποίος και πήρε το σχετικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας το 1884 και



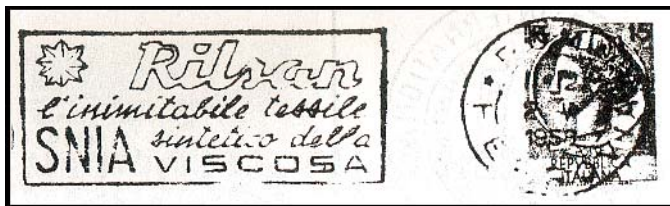
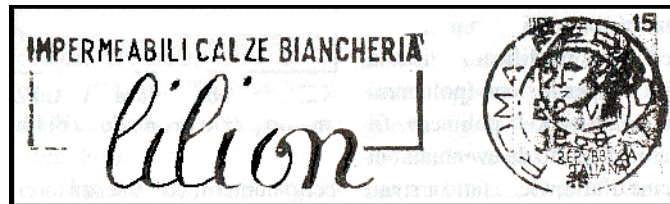
Η περιοχή της Βαμβέργης φιλοξενεί μεγάλο εργοστάσιο παραγωγής ρεγιον από κουπροαμνίο. Εδώ εικονίζεται η σφραγίδα της Ιταλικής αντιπροσωπείας του Μιλάνου.

άρχισε την παραγωγή στην πόλη Μπεζανσόν. Η ίνα αυτή έμεινε γνωστή σαν "Σαρντονέ" ή "τεχνητό μετάξι".

Οι πιο σημαντικές συνθετικές υφαντικές ύλες αποτελούνται, όπως έλεγα πριν, από μόρια συνθετικά παρασκευασμένα και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους είναι η υψηλή ανθεκτικότητα, χαμηλή υδροσκοπικότητα, σημαντική θερμοπλαστικότητα και

ευαισθησία στη θερμότητα. Η πρώτη παρασκευάστηκε από τον Carothers το 1938, πήρε το όνομα "Nylon" και ήταν μια ίνα πολυαμιδική. Έχει ενδιαφέρον να αναφέρουμε εδώ τις διάφορες ποικιλίες συνθετικών ινών. Υπάρχουν οι πολυαμιδικές, πολυεστερικές, πολυακρυλικές, πολυβινυλικές, πολυπροπυλενικές, πολυουρεθανικές! Τα εμπορικά τους ονόματα είναι βέβαια

τελείως διαφορετικά. Πρώτο απ' όλα το "nylon" που προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στις όμορφες γάμπες των γυναικών και στις απαιτήσεις των ψαράδων, με τις καινούργιες πετονιές που ομόρφυναν την (αλιευτική) ζωή τους. Έτσι για να θυμηθούμε μερικά ακόμα ονόματα, ας αναφέρουμε το "lilion" από τις πολυαμιδικές ίνες, το "terital" από τις πολυεστερικές, το



Τρεις εμπορικές ονομασίες συνθετικών ινών: Ορταλιόν, Λιλιόν και Ριλσάν



Εργοστάσιο "Διμήτροφ" στη Μπρατισλάβα όπου παράγονται χημικές ίνες



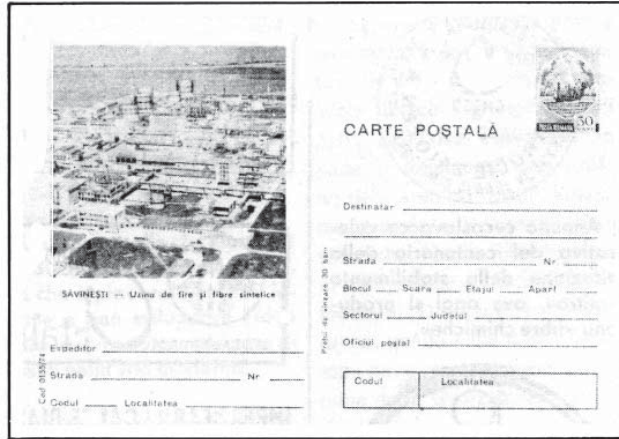
"Ημέρα Χημικών Ινών" σε σφραγίδα της Αυστρίας



Ιστορική σφραγίδα για το πρώτο διεθνές συνέδριο τεχνητών και συνθετικών υφασμάτων

"orlon" και το "monil" από τις πολυβινιλικές.

Σε κάθε περίπτωση η παραγωγή της ίνας γίνεται με χημική ικανοποίηση που μπορεί να προκύψει με τήξη, εν ξηρώ και εν υγρώ. Η πρώτη ύλη συνίσταται σε μακρομόρια ή στερεά γραμμικά πολυμερή (σελλουλόζη, πολυαμίδη κλπ.). Αυτά μετατρέπονται σε υγρή κολλώδη κατάσταση ή με διάλυση με τη βοήθεια κάποιου διαλύτη (όπως γίνεται με το ρεγίον στο πολυακρυλονιτρικό οξειδιο) ή με διάλυση του πολυμερου (βισκόζη, βίτρο). Το πολύμερο, φιλτραρισμένο και απελευθερωμένο από ενδεχόμενες φυσαλίδες αέρα, στέλνεται στην κεφαλή της ινοποιητικής μηχανής, έναν κύλινδρο με μικρές τρύπες διαμέτρου 2 έως 20 εκατοστών του χιλιοστού, από τις οποίες εξέρχονται ίνες δε υγρή κατάσταση. Η στερεοποίησή τους γίνεται σε θερμοκρασία περιβάλλοντος αν το υγρό λαμβάνεται με τήξη. Αν το υγρό είναι σε διάλειμμα η στερεοποίηση γίνεται με εξάτμιση του διαλύτη, αν είναι πηκτικός, με ζεστό αέρα (ινοποίηση εν ξηρώ) ή και με εμβάπτιση σε υγρό



Εργοστάσιο παραγωγής τεχνητών ινών στη Ρουμανία (Μονόφυλλο)

όπου εμπεριέχονται ουσίες που επιδρούν στο διαλύτη και επαναφέρουν το πολύμερο σε στερεά κατάσταση (ινοποίηση εν υγρώ).

Μετά την ινοποίηση, οι ίνες μπορούν συσκευαστούν σε ελεγχόμενο μήκος, να υποστούν ειδικές επεξεργασίας φινιρίσματος, ανάλογα με τη χρήση για την οποία προορίζονται, και μπορούν να συνενώνονται σε ένα συγκεκριμένο αριθμό, με ή χωρίς στρίψιμο, για την παραγωγή νήματος επιθυμητού πάχους. Τέλος μπορούν να χρησιμοποιηθούν σαν συνεχής ίνα,

ή σε τμήματα επιθυμητού μήκους, για την κατασκευή προϊόντων παρόμοιων με αυτά της φυσικής ίνας (σχονιά, φούντες, φλόκια κλπ.).

Adolfo Franchi
Notiziario Tematico del CIFT
Μετάφραση Π. Λεούση

Σημείωση μεταφραστή:

Λίγο κουραστικό -εκ πρώτης όψεως- το άρθρο του φίλου μας, με τις τόσες ορολογίες. Όσοι όμως άντεξαν να το διαβάσουν όλο, θα διαπίστωσαν ότι μας έδωσε χρήσιμες ιδέες και πληροφορίες, αρκετές για καινούργιες φιλοτελικές αναζητήσεις.



Ετικέτα συστημένου με το όνομα SNIA-VISCOVA. Πρόκειται για μεγάλο εργοστάσιο παραγωγής ρεγίον βισκόζης

Η ΚΟΡΙΝΘΟΣ άλλοτε και τώρα



Η ιστορία της Κορίνθου αριθμεί πολλούς αιώνες ιστορίας, αγώνων, περιόδων ακμής και παρακμής, περιπετειών... Είναι όμως μία πόλη που ανέπτυξε τόσο πολιτισμό, δύναμη και πλούτο στο διάβα των αιώνων, που δίκαια θεωρείται σαν μία από της σπουδαιότερες ελληνικές πόλεις της αρχαιότητας.

Η Κορινθία γενικά υπήρξε σπουδαία και αξιόλογη περιοχή από τα προϊστορικά χρόνια, ιδιαίτερα κατά τη μυκηναϊκή περίοδο, γεγονός που επιβεβαιώνουν και τα πλούσια αρχαιολογικά ευρήματα. Κατοικημένη από τους νεολιθικούς χρόνους, διέθετε σημαντικούς προϊστορικούς συνοικισμούς που έχουν αποκαλυφθεί ή ανασκαφεί στο χώρο και γύρω από την αρχαία Κόρινθο.

Στους μυκηναϊκούς χρόνους είναι χαρακτηριστικές οι κομφές κύλικες και τα λεπτά αγγεία με τον ανοιχτόχρωμο κορινθιακό πηλό, γνωστά ως



«εφυραϊκά», από το δεύτερο όνομα «Εφυρα» με το οποίο αναφέρεται η πόλη στα ομηρικά έπη. Από τους προϊστορικούς χρόνους η Κόρινθος ανέπτυξε ιδιαίτερη τοπική τεχνοτροπία, ιδίως στην αγγειοπλαστική και στην αγγειογραφία (λεπτότητα και ακρίβεια σχεδίου, επιτυχείς χρωματισμοί κλπ.). Επέδρασε σε αυτό εύπλαστος ωχροκίτρινος πηλός της περιοχής. Τα θέματα ήταν επηρεασμένα από την Ανατολή. Μακρές ζωφόροι από βαδίζοντα ζώα, λέοντες, γρύπες, αετοί, σειρήνες, σκύλοι, λαγοί, διακοσμούσαν τα αγγεία (βλέπε εικόνες 1-6 αυτής της σελίδας).

Η Κόρινθος πήρε το όνομα της από τον Κόρινθο, εγγονό του Αργοναύτη Αιήτη, ο οποίος δεν άφησε απογόνους. Τότε οι Κορίνθιοι κάλεσαν τη Μήδεια,



κόρη του Αιήτη, με τον άντρα της Ιάσονα. Αυτή, μετά τις τραγικές περιπέτειές της, εγκατέλειψε τον θρόνο στον γιο του Αιόλου, Σίσυφο, του οποίου εγγονός ήταν ο πιο γνωστός και αγαπητός ήρωας της Κορινθίας, ο Βελλεροφόντης (Εικ. 7), ο οποίος, κατά την παράδοση, συνέλαβε τον Πήγασο στην πηγή Πειρήνη, στον Ακροκόρινθο.

Η θέση της Κορίνθου κοντά στον Ισθμό (Εικ. 8), στη στενή λωρίδα γης μήκους 6 χλμ. που συνδέει τη Στερεά με την Πελοπόννησο, απ' όπου έπρεπε υποχρεωτικά να περάσουν έμποροι, ταξιδιώτες ή κατακτητές που διέσχιζαν την Ελλάδα, έπαιξε ανέκαθεν ρόλο στην ανάπτυξή της από τα αρχαία χρόνια. Αλλά και για τους θαλάσσιους ταξιδιώτες που έπρεπε να αντιμετωπίσουν τον περίπλοκο της Πελοποννήσου, η πρακτική της προσόρμισης στην ασφάλεια των ακτών, η μεταφορά των εμπορευμά-





9. Οι κορινθιακές τριήρεις θεωρούνταν από τα καλύτερα πλοία της εποχής

των στην απέναντι πλευρά μέσω ξηράς και η συνέχιση του ταξιδιού με άλλα πλοία ήταν ιδιαίτερα συνήθης από τα πανάρχαια χρόνια. Κάποτε μάλιστα δημιουργήθηκε και η «δίορκος». Από το μικρό λιμάνι Σχοινούντα της πλευράς του Σαρωνικού (το σημερινό Καλαμάκι), ξεκινούσε μία μεγάλη πέτρινη οδός πλάτος 3,50-5 μ., που χρησίμευε ήδη από τους αρχαίους χρόνους για τη διαμετακόμιση των πλοίων, κυρίως των πολεμικών, στην απέναντι ακτή του Ισθμού.

Πλούσια και εύφορη περιοχή, οχυρωμένη πίσω από το ψηλό κυκλώπειο τείχος που χτίστηκε κατά μήκος του Ισθμού (λείψανα έχουν αποκαλυφθεί ή εντοπιστεί), δεν άντεξε στην



7. Ο Βελλεροφόντης συνέλαβε τον Πήγασο στην πηγή Πειρήνη, στον Ακροκόρινθο

εισβολή των Δωριέων οι οποίοι την κατέλαβαν, χωρίς όμως να εξαφανίσει τα εγχώρια στοιχεία. Το μόνο που ουσιαστικά άλλαξε ήταν η δυναστεία των ηγεμόνων της.

Στα ιστορικά χρόνια η Κόρινθος ήταν η πλουσιότερη πόλη στην κυρίως Ελλάδα. Ισχυρή ναυτική δύναμη, με τις περίφημες κορινθιακές τριήρεις (Εικ. 9), διατηρούσε τον ουσιαστικό έλεγχο της Μεσογείου, σχεδόν χωρίς ουσιαστικό αντίπαλο από την κυρίως Ελλάδα. Τα κορινθιακά πλοία μετέφεραν προϊόντα, αλλά και τους αποίκους από τη μητρόπολη για να ιδρύσουν αποικίες. Έτσι, το 734 π.Χ. ίδρυσαν



10. Το αρχαίο θέατρο των Συρακουσών. Η πόλη ιδρύθηκε από τους Κορινθίους

την αποικία των Συρακουσών (Εικ. 10) και της Κέρκυρας, και αργότερα την Ποτίδαια στη Χαλκιδική. Οι νέες αυτές πόλεις σύντομα απέκτησαν τέτοια ισχύ ώστε ανταγωνίζονταν τη μητρόπολη.

Ο χρυσός αιώνας της Κόρινθου ήταν την περίοδο της διακυβέρνησής της από τους τυράννους Κύψελο (657 π.Χ.) και τον γιό του Περίανδρο, οι οποίοι, μεταξύ των άλλων πρωτοβουλιών τους, ανέπτυξαν φιλικούς δεσμούς και πολυτιμες συμμαχίες με τη Μικρά Ασία, την Ανατολή και την Αίγυπτο. Στα χρόνια αυτά η Κόρινθος ήταν μία από τις πλουσιότερες πόλεις του κόσμου. Η χλιδή και η πολυτέλειά της έμειναν παροιμιώδεις. Είναι γνωστή η μεταγενέστερη έκφραση «ου παντός πλειν ες Κόρινθον», που μαρτυρεί ακριβώς πόσο πολυδάπανη ήταν η ζωή εκεί.

Το πλήθος των πλούσιων εμπόρων της πόλης προκάλεσε τη συρροή εκατοντάδων εταίρων, διάσημων για τον πλούτο και το κάλλος τους. Η πιο περιώνυμη έμεινε η σκληρή και φιλοχρήματη Λαΐς η Κορινθία (5ος αι. π.Χ.), η οποία, όταν η ομορφιά της άρχισε να φθίνει, εξελίχθηκε σε μαστροπό. Μετά τον θάνατό της, οι Κορινθίοι έστησαν προς τιμήν της μνημείο, το οποίο παρίστανε μια λέαινα να κατασπαράζει



8. Το στενό του Ισθμού, ακόμα και πριν τη διάνοιξή του, έπαιξε σπουδαίο ρόλο στην εξέλιξη της Κορινθού

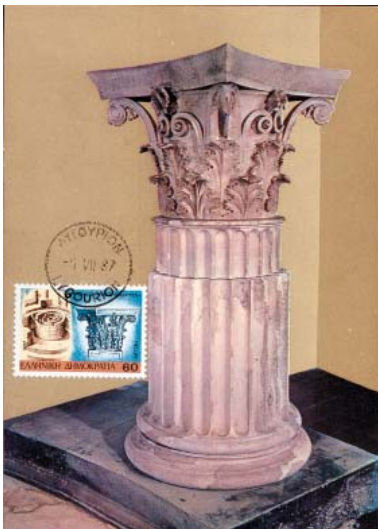


12. Μετά τη μάχη της Χαιρώνειας, ο Φίλιππος επέλεξε την Κόρινθο για το Συνέδριο των Ελλήνων

ένα κριάρι. Ο τάφος της αναφέρεται ότι βρισκόταν στη συνοικία Κράνειον που δεν έχει ακόμα ανασκαφεί.

Κοντά στην είσοδο του Ισθμού ήταν θαμμένος και ο κυνικός φιλόσοφος Διογένης.

Οι Κυψελίδες, και κυρίως ο Περίανδρος, προσπάθησαν με νόμους να μειώσουν την τρυφηλότητα, την υπερβολική πολυτέλεια, τη διαφθορά, την αστυφιλία και τη δημιουργία



11. Το κιονόκρανο κορινθιακού ρυθμού, με τις πολύπλοκες διακοσμήσεις του, δίνει μια συμβολική εικόνα του πλούτου και της χλιδής που χαρακτήριζαν την Κόρινθο

μεγάλου αριθμού δούλων, και προστάτεψαν τις τέχνες και τα γράμματα. Ας μη ξεχνάμε επίσης ότι ο Περίανδρος (627-583) υπήρξε ένας από τους επτά σοφούς της αρχαίας Ελλάδας, αυτός που διάνοιξε τη διώρυγα της Λευκάδας και πρώτος συνέλαβε την ιδέα της διάνοιξης της διώρυγας της Κορίνθου.

Στην Κόρινθο αναπτύχθηκε την εποχή εκείνη ο διθύραμβος, ενώ δημιουργήθηκε στην αρχιτεκτονική τα αετώματα, με τη διευθέτηση της κεραμικής στέγης των ναών, στις δύο προσόψεις τους. Έχουμε επίσης τη δημιουργία των κίωνων Κορινθιακού ρυθμού (Εικ. 11), που με την πλούσια διακόσμηση τους φέρνουν στο νου τον πλούτο και την πολυτέλεια της πόλης.

Η αρχαία ιστορία της Κορίνθου είναι γεμάτη από πολεμικές συρράξεις, κατακτήσεις, ήττες και νίκες, όπως όλες οι ελληνικές πόλεις-κράτη της εποχής. Περσικοί πόλεμοι, πόλεμοι με τους Αθηναίους και με την παλιά αποικία τους της Κέρκυρας, Πελοποννησιακός πόλεμος... Ύστερα ήρθε η ηγεμονία των Μακεδόνων για περίπου εκατό χρόνια. Αμέσως μετά τη μάχη της Χαιρώνειας, ο Φίλιππος της Μακεδονίας (Εικ. 12) επέλεξε την Κόρινθο για να συγκαλέσει το Συνέδριο των Ελλήνων, όπου διακήρυξε τη θέλησή του να ελευθερώσει τις ελληνικές πόλεις της Μικράς Ασίας από τους Πέρσες.

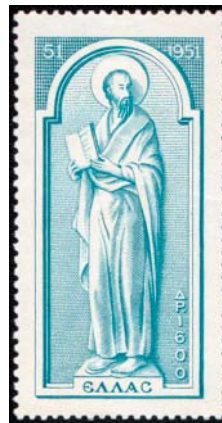
Όταν ήρθαν οι Ρωμαίοι, η Κόρινθος με την Αχαϊκή συμπολιτεία ηττήθηκαν, τα στρατεύματά του Μομμίου κατέσκαψαν την πόλη (146 π.Χ.), οι άνδρες σφαγιάστηκαν, τα γυναικόπαι-



13. Το 44 π.Χ. ο Ιούλιος Καίσαρ έχτισε την Colonia Julia Corinthiensis επάνω στα ερείπια της κατεστραμμένης από τον Μόμμιο παλιάς πόλης

δα πουλήθηκαν ως δούλοι, οι θησαυροί μεταφέρθηκαν στη Ρώμη για να κοσμήσουν τον θρίαμβο του Μομμίου, ενώ η φωτιά ολοκλήρωσε το έργο της καταστροφής.

Η περιοχή παρέμεινε ερημωμένη και ακατοίκητη από το 146 π.Χ. έως το 44 π.Χ., οπότε ο Ιούλιος Καίσαρ (Εικ. 13) έχτισε την Colonia Julia Corinthiensis, επάνω στα ερείπια της παλιάς πόλης, η οποία αποικίστηκε από απελευθερούς Ρωμαίους και, χάρη στη στρατηγική της θέση, σύντομα αναπτύχθηκε. Οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες την ευνόησαν ιδι-



14. Η χριστιανική ιστορία της Κορίνθου είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το πέρασμα του Αποστόλου Παύλου και την "Επιστολή" του



15. Η ιστορική μονή του Αγίου Νικολάου Καλτεζών, όπου κοντά της συνήλθε η ομώνυμη Εθνοσυνέλευση



Σκηνή από την ιστορική Μάχη της Κορίνθου



Η πανέμορφη παραδοσιακή γυναικεία φορεσιά της Κορίνθου

αίτερα. Ο Νέρων κήρυξε εκεί, το 67 μ.Χ., την ελευθερία των ελληνικών πόλεων, και συμμετείχε σε ειδικά Ίσθμια που τελέστηκαν προς τιμήν του. Τότε άρχισε και την τομή της διώρυγας, η οποία όμως σταμάτησε αμέσως μετά τον θάνατό του.

Η νέα καταστροφή της πόλης ήρθε μαζί με την πτώση του ρωμαϊκού κράτους, από τις αλληπάλληλες επιδρομές των Γόθων και των Ερούλων.

Η Κόρινθος διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην εξάπλωση του χριστιανισμού στην Ελλάδα. Τον 1^ο και 2^ο αι. μ.Χ. η νέα θρησκεία είχε διαδοθεί στην πλούσια πολιτεία, στην οποία κήρυξε το λόγο του Θεού ο ίδιος ο Απόστολος Παύλος (Εικ. 14). Το 51 μ.Χ., μάλιστα, οδηγήθηκε από τους Ιουδαίους και απολογήθηκε ενώπιον του Γαλιλαίου απέναντι από το Βήμα της Αγοράς, ενώ δύο

χρόνια αργότερα ξεκίνησε για την Έφεσο από το λιμάνι των Κεγχρεών. Όπως φαίνεται από τις προς Κορινθίους επιστολές του Αποστόλου Παύλου αλλά και από τις πλούσιες παλαιοχριστιανικές βασιλικές της περιοχής, η Κόρινθος υπήρξε από τα σπουδαιότερα χριστιανικά κέντρα της παλαιοχριστιανικής εποχής.

Στους χρόνους του Ιουστινιανού χτίστηκε κατά μήκος του Ισθμού το μεγάλο Ιουστινιάνειο τείχος, το Εξαμίλιον, περίπου στην ίδια τοποθεσία του παλιού μυκηναϊκού τείχους. Το τείχος αυτό είναι ακόμα ορατό σε ορισμένα σημεία ως ανάχωμα.

Κατά τους βυζαντινούς χρόνους η Κόρινθος ήταν σπουδαίο εμπορικό και βιομηχανικό κέντρο, πρωτεύουσα της Πελοποννήσου και αργότερα της

Ελλάδας, καθώς και έδρα του στρατηγού του αντίστοιχου βυζαντινού θέματος.

Έπειτα ήρθε η σειρά των Νορμανδών και Φράγκων. Καταστροφές, λεηλασίες, παρακμή... Το 1458, ύστερα από σκληρή πολιορκία του Μωάμεθ και του Μαχμούτ πασά, έπεσε στα χέρια των Τούρκων. Μεσολάβησε σύντομη ενετοκρατία (1699-1715, Μοροζίνι) και ακολούθησε η δεύτερη τουρκοκρατία (1715-1822), η επαχθέστερη και βιαιότερη.

Με την έκρηξη της Ελληνικής Επανάστασης, η πόλη ελευθερώθηκε. Μία από τις σημαντικότερες μάχες του Αγώνα διεξήχθη στα Δερβενάκια, κοντά στην Κόρινθο, όπου ο Κολοκοτρώνης διάλυσε κυριολεκτικά το στρατό του Δράμαλη (1822).

Αργότερα, και για ελάχιστο διάστημα, η Κόρινθος αποτέλεσε έδρα της ελληνικής



21. Τρεις σφραγίδες που εικονογραφούν μνημεία από το κεντρικό τμήμα της κορινθιακής αρχαίας αγοράς, με κύρια αναφορά στο ναό του Απόλλωνα (550 π.Χ.)



17, 18, 19. Τα σταφύλια, τα εσπεριδοειδή και οι ελιές είναι τα κυριότερα αγροτικά προϊόντα της εύφορης κορινθιακής γης



κυβέρνησης. Όμως, μετά την Εθνοσυνέλευση των Καλτεζών (26 Μαΐου 1821, Εικ. 15), όπου καθορίστηκε η ενιαία πολιτική και δράση διεξαγωγής του Αγώνα, κατελήφθη πάλι από τον Δράμαλη, από τον οποίο απελευθερώθηκε οριστικά μετά την καταστροφή της στρατιάς του στα Δερβενάκια.

Η πόλη της Κορίνθου εκτεινόταν εκεί όπου βρίσκεται σήμερα η Αρχαία Κόρινθος. Υπήρξε περίοδος κατά την οποία οι κάτοικοί της έφταναν τις 40.000, ενώ το συνολικό μήκος των τειχών της έφτανε τα 20 χλμ. Όμως ελάχιστα μόνο λείψανα της Κορίνθου έχουν έως τώρα αποκαλυφτεί.

Η νεότερη Κόρινθος ιδρύθηκε το 1858, μετά την καταστροφή της παλιάς από σεισμό. Αλλά και αυτή η πόλη είχε την ίδια τύχη το 1928. Η σημερινή πόλη ξαναχτίστηκε με σχέδια, υποδομές και λοιπά χαρακτηριστικά σύγχρονης πόλης.

Η οικονομία της Κορίνθου



20. Εντούτοις, ο Ισθμός παραμένει το σπουδαιότερο τουριστικό αξιοθέατο

στηρίζεται κατά κύριο λόγο στη γεωργία, με βασικά προϊόντα τα σταφύλια, τα εσπεριδοειδή και τις ελιές (Εικ. 17, 18, 19), αλλά και τον τουρισμό και μερικές βιομηχανικές μονάδες.

Εκτός βέβαια από τον Ισθμό, ο οποίος παραμένει το σημαντικότερο σημείο τουριστικής αναφοράς της περιοχής (Εικ. 20.), η Κόρινθος διαθέτει αρκετές άλλες ομορφιές, με κυρίαρχη τον Ακροκόρινθο, την ακρόπολη δηλαδή της αρχαίας Κορίνθου που δεσπόζει στην περιοχή. Το μαγευτικό θέαμα που αντικρίζει ο επισκέπτης από εκεί περιγράφεται από τον Στράβωνα ως εξής:

...Ο Κορινθιακός κόλπος στα Δυτικά, ο Ελικώνας και ο Παρνασσός στα Βόρεια, οι Κλεωνές με τα αργολικά βουνά στο βάθος στα Νότια και δίπλα οι βουνοκορφές της Κορινθίας με τον υψηλό όγκο της Ζήριας στο κέντρο... Τέλος, στα Ανατολικά ο Σαρωνικός με τα νησιά του και στο βάθος η Αττική με τον Λυκαβηττό και την Ακρόπολη...

Δυστυχώς, οι ανασκαφές, που διεξήγαν ελληνικά και ξένα αρχαιολογικά ιδρύματα στα τέλη του 19ου αι. – αρχές του 20ου αποκάλυψαν ελάχιστα μόνο λείψανα της Κορίνθου της περιόδου πριν από το 44 π.Χ. και καθόλου οικοδομικά λείψανα της εποχής των Κυψε-

λιδών και των Βακχιδών.

Ο ναός του Απόλλωνα που χρονολογείται στο 550 π.Χ. συγκαταλέγεται στα παλαιότερα μνημεία, καθώς και οι επτά πύρινοι εναπομείναντες κίονές του που υψώνονται πάνω από τον χώρο της αγοράς (Εικ. 21).

Τέλος, σημαντικό και μεγαλόπρεπο μνημείο της νεότερης Κορίνθου είναι ο μητροπολιτικός ναός της (Εικ. 21), αφιερωμένος στο Απόστολο Παύλο, τον Απόστολο των Εθνών, που τίμησε με την παρουσία του, τη διδασκαλία του, τα κείμενά του, τη σπουδαία και ιστορική αυτή πόλη.

Παντελής Λεούσης

Βιβλιογραφία:

Διάφορες Εγκυκλοπαίδειες



21. Ο μεγαλοπρεπής ναός του Αποστόλου Παύλου, πολιούχου της Κορίνθου

Αχ! Αυτό το πλάνο...

Εξαιρετικής ανάπτυξης πλάνο από συλλογή που εκτέθηκε στη Πανευρωπαϊκή Έκθεση «BRNO 2005» και τιμήθηκε με υψηλότετη βράβευση. Αποτελεί πολύ καλό παράδειγμα και για ομοειδείς συλλογές με θέμα ζώα (γάτα, άλογο κλπ.)

Ο ΣΚΥΛΟΣ

Συνομοταξία Θηλαστικά, Τάξη Σαρκοβόρα, Οικογένεια Κυνοειδή

Ο σκύλος ανήκει στην οικογένεια των κυνιδών. Εδώ και 8000 χρόνια έχει προσκολληθεί στον άνθρωπο. Ενώ όλα το οικοδόματα ζώα χρησιμοποιούνται από τον άνθρωπο, είτε για βοηθητικές εργασίες είτε σαν προμηθευτές κρέατος, ο σκύλος έχει διαμορφώσει μία ιδιαίτερη σχέση εδώ και χιλιάδες χρόνια. Έγινε ο φίλος και η βοήθεια του αφεντικού του. Δεν υπάρχει κανένας τομέας της ζωής όπου να μην επιφυλάσσεται ένα ρόλος για το σκύλο.

1. ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ
 - 1.1 Η εξέλιξη του σκύλου.
 - 1.2 Ο σκύλος στην ιστορία
 - 1.3 Ο σκύλος στις τέχνες
 - 1.4 Η θέση του σκύλου στην κοινωνία μας
 - 1.5 Τα κυνικά αθλήματα
 - 1.6 Το καλύτερο όπλο του κυνηγού
2. ΟΙ ΡΑΤΣΕΣ
 - 2.1 Ανατομία και φυσιολογία του σκύλου
 - 2.2 Ταξινόμηση των φυλών
3. Ο ΣΚΥΛΟΣ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ
 - 3.1 Ο σκύλος στα τοπωνύμια
 - 3.2 Κατοικία και περιβάλλον
 - 3.3 Οι βάσεις της διατροφής του σκύλου
 - 3.4 Η εκπαίδευση του σκύλου
 - 3.5 Τα επαγγέλματα του σκύλου
 - 3.6 Κυνοφιλία
4. Ο ΣΚΥΛΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ
 - 4.1 Φόροι για την κατοχή σκύλου
 - 4.2 Ο σκύλος και το δίκαιο



Ο Αίσωπος και οι μύθοι του

Ο Αίσωπος ήταν ο μεγαλύτερος παραμυθιάς στην ιστορία της λογοτεχνίας και πατέρας της μυθογραφίας. Για χρονολογία στη γέννησή του αναφέρεται το τέλος του 7^{ου} αιώνα ή η αρχή του 6^{ου}, δηλαδή περίπου το 600 π.Χ. Υπάρχουν ελάχιστα

δεύεται από μύθους και ιστορικά στοιχεία που συμπλέκονται με φανταστικές αφηγήσεις.

Σύμφωνα με την παραπάνω παράδοση, ο Αίσωπος καταγόταν από το Αμόριο της Φρυγίας (κατ' άλλους από τη Λυδία, τη Θράκη ή τη Σάμο,

λαιμό, πλατιά μύτη, μεγάλα χείλη, στραβά πόδια και κοιλιά... Ήταν και τραυλός! Το χρώμα του δέρματός του ήταν μαύρο, για τούτο και του έδωσαν το όνομα Αίσωπος (= Αιθίωπος, Αράπης).

Στην εκδοχή του να ήταν ο



Επάνω: Αλεπού και σταφύλια, Ο βοριάς και ο ήλιος, Το ελάφι στην πηγή και το λιοντάρι, Ο Δίας και το φίδι.

Κάτω: Το κοράκι και η αλεπού, Ο ξυλοκόπος και ο Ερμής, Ο γάιδωρος με τη λεοντή και η αλεπού, Ο λαγός και η αλεπού

πληροφορίες για τη ζωή του και αυτές που υπάρχουν δεν είναι απόλυτα βέβαιες. Προέρχονται κυρίως από το *Μυθιστόρημα του Αισώπου*, μια μυθιστορηματική βιογραφική παράδοση του 6^{ου} αι. π.Χ., η οποία συνο-

στην οποία και πέρασε τη ζωή του), αλλά ταξίδεψε στην Ανατολή και στην Αίγυπτο.

Περιγράφεται σαν ένας από τους ασχημότερους ανθρώπους. Ήταν καμπούρης, είχε μακρουλό κεφάλι, κοντό

Αίσωπος πρόσωπο φανταστικό απαντά ο ιστορικός Ηρόδοτος, ο οποίος αναφέρει πως υπήρξε και μάλιστα πως ήταν δούλος του Σαμιώτη Ιόδμονα που αργότερα ελευθερώθηκε.

Για το θάνατό του υπάρ-



Ιβάν Κριλώφ, Ζαν Πιερ Κλαρίς ντε Φλοριάν, Ζαν ντε λα Φοντέν: τρεις σπουδαίοι παραμυθιάδες. Κανείς τους όμως δεν κατάφερε να ξεπεράσει τον Αίσωπο



χουν αρκετές εκδοχές. Η μία αναφέρει πως, όταν κάποτε πήγε στους Δελφούς, κατηγορήσε τους κατοίκους ότι δεν καλλιεργούν τη γη, για να τους δώσει τα αγαθά της και να ζήσουν σαν τους εργατικούς ανθρώπους, αλλά πως περιμένουν να πάρουν τα αφιερώματα που φέρνουν οι ξένοι στο ναό του Απόλλωνα. Οι κάτοικοι θύμωσαν γι' αυτά που τους είπε και τον σκότωσαν. Η δεύτερη εκδοχή είναι πως ο βασιλιάς της Λυδίας Κροίσος τον έστειλε να κάνει θυσία στον Απόλλωνα και να μοιράσει στους κατοίκους των Δελφών χρήματα. Ο Αίσωπος πρόσφερε τη θυσία, μα τα χρήματα τα έστειλε ξανά στις Χάρδεις, χωρίς να τα μοιράσει στους κατοίκους των Δελφών, γιατί πίστεψε πως δεν έπρεπε να τα άξιζαν. Οι κάτοικοι, για να τον εκδικηθούν, έκρυψαν το χρυσό ποτήρι του Θεού Απόλλωνα μέσα στα πράγματά του, παρουσιάζοντάς τον σαν κλέφτη. Τον καταδίκασαν σε θάνατο και τον γκρέμισαν από την Υάμπεια, την κορυφή του Παρνασσού, από εκεί που πετούσαν τους κακούργους. Όμως, ύστερα από λίγο καιρό, στους Δελφούς έπεσε αρρώστια και μεγάλες συμφορές που αποδόθηκαν στον άδικο θάνατο του Αίσωπου. Για να ξεπλύνουν το "αισώπειον αίμα", αναγκάστηκαν να πληρώσουν ένα μεγάλο ποσό και του έστησαν στήλη αναμνηστική, για να τον τιμή-

σουν.

Ο Αίσωπος όταν ήθελε να δώσει κάποια συμβουλή, μεταχειριζόταν πάντοτε το παραμύθι, χρησιμοποιώντας ζώα στη διήγησή του που μιλούσαν μεταξύ τους και ενεργούσαν σαν άνθρωποι. Δεν έγραφε τους μύθους του ποτέ, όπως και ο Σωκράτης δεν έγραψε ποτέ τη φιλοσοφία του. Με το όνομά του διασώθηκαν εκατοντάδες τέτοιοι μύθοι, αφελείς



Ο Λα Φοντέν με μερικούς από τους μύθους του. Διακρίνονται: Κόρακας και αλεπού, Λαγός και χελώνα, Λεων και Ίππος, κλπ., όλα με θέματα γνωστά από τον Αίσωπο

και χαριτωμένοι διάλογοι ζώων, μερικοί με ανθρώπους ή θεούς και λίγοι με φυτά. Στους μύθους του το ωφέλιμο αναμειγνύεται με το τερπνό, γιατί η διήγηση επισφραγίζεται πάντα με ένα επιμύθιο, ευκολονόητο και για τα παιδιά και για τον λαό.

Ο Αίσωπος ήταν γνωστό ότι είχε σχέσεις με τους επτά σοφούς. Ήταν μάλιστα τόσο

γνωστός στην αρχαιότητα, ώστε όταν ήθελαν να αναφερθούν σε κάποιον ότι είναι αγράμματος, έλεγαν πως "ούτε τον Αίσωπο δεν ξέρει". Ο Αριστοφάνης τον αναφέρει συχνά στις κωμωδίες του. Αλλά και στα νεότερα χρόνια, οι μύθοι του παρέμειναν ιδιαίτερα δημοφιλείς, μεταφράστηκαν σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και επηρέασαν πολλούς λογοτέχνες.

Η αρχαιότερη γνωστή συλλογή μύθων του Αισώπου (4^{ος} αι. π.Χ.) είναι του Δημητρίου του Φαληρέα (*Λόγων Αισωπέων συναγωγή*), αυτές όμως που υπάρχουν σήμερα δημιουργήθηκαν αργότερα.

Μιμήσεις του Αισώπου απαντώνται στην αρχαία εποχή σε ρήτορες και φιλοσόφους, στον Καλλίμαχο και στον Οράτιο, στους μυθογράφους του Μεσαίωνα, καθώς και στους νεότερους Γάλλους Ζαν ντε Λα Φοντέν (1621-1695) και Ζαν Πιερ Κλαρίς ντε Φλοριάν (1755-1794) και στο Ρώσο Ιβάν Κριλόφ (1769-1844).

Οι αισώπειοι μύθοι σατιρίζουν, φανερώνουν του λαού τη σοφία, διδάσκουν. Ο δημιουργός τους Αίσωπος παραμένει το σύμβολο μιας ανώνυμης μυθοποιίας, που χάνεται μέσα στο χρόνο, αλλά επηρεάζει τους νεότερους στο διηνεκές.

Π. Λ.



Ο Λα Φοντέν με εικονογραφήσεις μερικών από τους μύθους του. Πολλοί έχουν ίδια θεματολογία με αυτούς του Αισώπου.

Εχετε ...δίσκους στη θεματική συλλογή σας;

Προσοχή, παρακαλώ:

Σας μιλά απευθείας ο δικός σας στρατιώτης!

Αυτή η σημείωση ήταν εκτυπωμένη πάνω στο μεγάλο χαρτονένιο φάκελο (βλέπε σχετική εικόνα) που είχε σαν επικεφαλίδα το λογότυπο του Γερμανικού Ερυθρού Σταυρού. Προορισμός

ευκόλυναν την ακρόαση μέσω οπουδήποτε τύπου γραμμοφώνου της εποχής.

Οι δίσκοι, έστω και αν δεν ήταν απόλυτα άθραυστοι, ήταν ιδιαίτερα ανθεκτικοί. Ήταν κατασκευασμένοι από γομαλάκα και μπορούσαν να χαραχθούν (κοπούν) μόνο από τα ειδικά μηχανήματα που διέθεταν τα νοσοκομεία.



του ήταν να μεταφέρει προς τις οικογένειες μία "ομιλούσα επιστολή" στρατιωτικού ταχυδρομείου (sprechende Feldpostbrief), δηλαδή ένα δίσκο πάνω στον οποίο ήταν χαραγμένο ένα φωνητικό μήνυμα του στρατιωτικού που βρισκόταν στο νοσοκομείο ή σε πολεμικό αναρρωτήριο.

Εκτός από το δίσκο, ο φάκελος περιείχε τις τεχνικές οδηγίες και άλλες πληροφορίες που δι-

Επίσημα αριθμητικά ή άλλα στοιχεία δεν υπάρχουν. Εκτιμάται ότι εκτυπώθηκαν και απεστάλησαν στα σπίτια των στρατιωτών περίπου πενήντα χιλιάδες ομιλούσες επιστολές. Όμως η ευθραυστότητα των δίσκων αυτών, τα πολεμικά γεγονότα που ρήμαξαν τη Γερμανία και η φθορά του χρόνου, επέτρεψαν τη διάσωση μόνο μερικών δεκάδων αντιτύπων, που τώρα πια δεν είναι δυνατή η ακρόασή τους, αλλά που αποτελούν ταχυδρομικά αντικείμενα μεγάλου ενδιαφέροντος, τόσο ιστορικού όσο και συλλεκτικού.

Πάντως η ιδέα την μετάδοσης ηχητικών μηνυμάτων πάνω σε δίσκους με το ταχυδρομείο, δεν ήταν απόλυτα πρωτότυπη. Το 1939 έγινε παρόμοια πειραματική προσπάθεια στην Αργεντινή, με τον τίτλο Fonopostal. Παρά το γεγονός ότι η μέθοδος αυτή αναμενόταν να έχει μεγάλη επιτυχία, καθώς η Αργεντινή είναι μία αχανής χώρα με πολλούς μετανάστες, εντούτοις απέτυχε. Ενώ μάλιστα η χώρα κυκλοφόρησε και ειδικά γραμματόσημα για το Fonopostal, τελικά αυτά χρησιμοποιήθηκαν για την κοινή αλληλογραφία (Yvert 409/411).

Από το Notiziario Tematici del CIFT





Λίγες ώρες από τη ζωή του Μότσαρτ

Συνεχίζουμε σήμερα τη σειρά των τεσσάρων αφιερωμάτων μας στο Μότσαρτ, συμμετέχοντας στις γιορτές για τα 250 χρόνια από τη γέννησή του. Στον πίνακα, ο συνθέτης σε ηλικία 13 χρονών, την ημέρα που αναγορεύτηκε επίτιμος Konzertmeister (διευθυντής ορχήστρας).

27 Δεκεμβρίου 1787. Έξη η ώρα το πρωί. Στη Βιέννη αρχίζει να χαράζει. Ο Μότσαρτ δεν έχει ακόμα κοιμηθεί. Στο κεφάλι του δεν φορά την περούκα. Τα πουδραρισμένα - σύμφωνα με τη μόδα της εποχής - ανοιχτόξανθα μαλλιά του πέφτουν ακατάστατα μέχρι το γιακά της μπλε τσόχινης ρεντιγκότας του. Παρά τη μαρτυρική νύχτα που πέρασε η Κονστάνς, η γυναίκα του, εξαιτίας του επικείμενου τέταρτου τοκετού της, αυτός δεν είχε τον καιρό να της συμπαρασταθεί. Ήταν υποχρεωμένος να εργαστεί, να συνθέτει. Πεντάγραμμα στο πεντάγραμμα, τα μουσικά χαρτιά μελανώνονται το ένα μετά το άλλο, ασταμάτητα. Οι αρθρώσεις του είναι ασβεστοποιημένες. Τα χέρια του πονούν ανυπόφορα από το συνεχές κράτημα της πένας. Τον πονά και το στήθος. Εδώ και χρόνια υποφέρει από έντονους κωλικούς και εμέτους. Οι γιατροί λένε ότι είναι συνέπεια προβλημάτων που έχουν τα νεφρά του...

Όμως τι σημασία έχουν όλα αυτά; Ο Μότσαρτ δεν έχει την πολυτέλεια να αρρωστήσει. Πρέπει να συνεχίσει να συνθέτει, να δίνει μαθήματα, να εκδίδει τα έργα του, να κάνει περιοδείες, να δίνει συναυλίες, να θέλγει το βιεννέζικο κοινό, το οποίο τον τελευταίο καιρό φαίνεται πως χάνει τον πρώτο ενθουσιασμό του γι' αυτόν...

Πάντως, είναι αλήθεια ότι όλες αυτές οι δραστηριότητες τον ευχαριστούν. Δεν έχει, εξάλλου, τίποτε πιο ευχάριστο να κάνει. Παλαιότερα ξέσκαγε για λίγο, παίζοντας μπιλιάρδο ή κορόνες με κάποιους από τους ευνοούμενους μαθητές του. Πήγαινε και στο θέατρο, που του άρεσε ιδιαίτερα: κωμωδία, μπαλέτο, παντομίμα... Κάποτε επίσης έπινε και κανένα ποτηράκι κρασί του Μοζέλα ή καμιά μπίρα, έτσι, για να του διεγείρει το πνεύμα... Ο Βόλφγκαγκ δεν ήταν «μανιώδης πότης», όπως ο πατέρας του.

Αλήθεια, ο χαμός του πατέρα του, στις 28 του

τελευταίου Μάη, τον επηρέασε ιδιαίτερα. Του λείπουν τα φιλάκια που του έδινε στην άκρη της μύτης, τα γράμματά του, οι συμβουλές του... Βέβαια, δεν υπήρχε πια η κριτική για τον τρόπο που ζούσε, για την κακή οικονομική του διαχείριση, για τη γυναίκα του, που ο μπαμπάς δεν συμπαθούσε...

Ο Μότσαρτ πρέπει σίγουρα να είναι πολύ κουρασμένος για να δικαιολογείται αυτό το νοσταλγικό του ύφος. Αυτός πάντα και με το παραμικρό γελάει, συχνά μέχρι δακρύων. Πρέπει σίγουρα να φταίει η κούραση. Όπως την περασμένη εβδομάδα που ενώ συνέθετε, έπεσε από την καρέκλα αποκοιμισμένος και χρειάστηκε να τον μεταφέρουν κοιμισμένο στο κρεβάτι.

Όταν είναι πιο ξεκούραστος δεν στέκει στιγμή σε μια μεριά. Διασκεδάζει με το τίποτα, κάνει καλαμπούρια, λέει "σόκιν" αστεία που αναφέρονται σε περιοχές κάτω από τη μέση...

Βέβαια, όσο και αν είναι χαρωπός και αισιόδοξος από χαρακτήρα, οι αιτίες για στενοχώριες δεν λείπουν. Τα χρήματα, για παράδειγμα. Κερδίζει αρκετά, - "όσα και ένας Βιεννέζος γιατρός χειρουργός", όπως ο ίδιος κάποτε ομολογεί-. Όμως ποτέ δεν τα έχει, αφού πάντα είναι οφειλόμενα στους δανειστές... Μετά, είναι και η γυναίκα του Κονστάνς που πρέπει να πηγαίνει κάθε τόσο στο Baden για θεραπεία των ελκών από κισσούς...

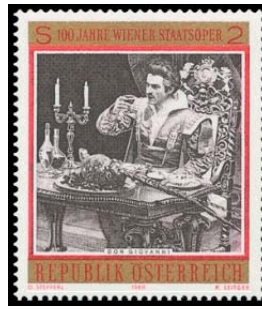
Ευτυχώς, λίγες μέρες πριν, στις 7 Δεκεμβρίου, τον προσέλαβε ο αυτοκράτορας Ιωσήφ Β' σαν συνθέτη της βασιλικής και αυτοκρατορικής αυλής, σε αντικατάσταση του Κριστόφορο Γκλουκ. Η αμοιβή του θα είναι 800 φιορίνια μηνιαίως (περ. 16.000 €). Κάτι είναι κι αυτό. Βέβαια, το ποσό υπολείπεται κατά πολύ, σε σύγκριση με τα 2000 φιορίνια που έπαιρνε ο προκάτοχός του. Ο ίδιος παραπονιέται: «Πολύ λίγα για τις υπηρεσίες που προσφέρω και εξίσου λίγα για αυτά που οφείλω να επιστρέψω (στους δανειστές μου)»!



1



2



3

Δεν υπάρχει όμως καιρός ούτε για παράπονα, ούτε για γρίνιες, ούτε καν για να εκφράσει τη λύπη του για τη χαμένη ελευθερία που συνεπάγεται η θέση του αυτοκρατορικού συνθέτη. Θα προτιμούσε να είναι ένας ελεύθερος συνθέτης και όχι ένας συνθέτης-υπηρέτης...

Μακριά όλες αυτές οι σκέψεις! Έχει πολύ δουλειά να κάνει. Τον περιμένει η άμεση υποχρέωση της σύνθεσης 36 μενουέτων και 31 allemandes (Σημ.: αλεμάντ = λαϊκός γερμανικός χορός σε κλασική οργανική φόρμα και ύφος μπαρόκ) για τους χορευτικές εσπερίδες των αιθουσών της βασιλικής αυλής... Ξεπετάει τις μικρές παρτιτούρες που απαιτούνται σε χρόνο ρεκόρ. Γι' αυτόν τέτοιες συνθέσεις είναι απλό παιχνιδάκι!

Όμως και πάλι τα χρήματα δεν είναι αρκετά. Πρέπει δυστυχώς να κρατήσει και τους οκτώ μαθητές. Σκεφτόταν να τους περιορίσει σε τέσσερες αλλά τα δίδακτρα τα έχει ανάγκη.

Αισθάνεται πολύ κουρασμένος. Η πρωινή δροσιά διαπερνά τις μεταξωτές του κάλτσες, του παγώνει τα πόδια... Δεν έχει διάθεση ούτε να ρίξει μια ματιά στην ετοιμόγεννη Κονστάνς. Παίρνει την πένα και κάθεται να γράψει στο φίλο του Ruchberg, ένα γνωστό έμπορο, τραπεζίτη και μασόνο –όπως και ο ίδιος-. Το καλοκαίρι ο Ruchberg του είχε δανείσει ένα σημαντικό ποσό. Θα επικαλεστεί τη γενναιοδωρία του για να του ζητήσει ένα μικρό επί πλέον δάνειο και θα του παραπονεθεί για το Σαλιέρι. Η υποψία ότι μηχανορραφεί εναντίον του έχει γίνει βεβαιότητα. Ο Μότσαρτ (Εικ. 2) θεωρεί ότι ο Σαλιέρι (Εικ. 1) έχει δημιουργήσει μία κλίκα που προσπαθεί να τον δυσφημίσει, να επηρεάζει το κοινό εναντίον του...

Τέλος πάντων. Δύο μήνες πριν, τον Οκτώβριο, τελείωσε τον *Don Tzobani* (Εικ.3, σκηνή από την όπερα) και τον παρουσίασε σε τέσσερες παραστάσεις στην Πράγα. Κάθε παράσταση ήταν και ένας θρίαμβος. Αντίθετα, όταν το έργο παρουσιάστηκε στις 12 Νοεμβρίου στη Βιέννη, η υποδοχή ήταν ψυχρή. Γιατί άραγε; Μάλλον θα πρέπει να γράψει μία καινούργια συμφωνία. Πρέπει οπωσδήποτε να ξανακερδίσει το βιεννέζικο κοινό...

Από το διπλανό δωμάτιο ακούγονται οι φωνές του μικρού Καρλ-Τόμας. Είναι τριών χρονών, το μοναδικό του παιδί. Η Κονστάνς έχει ήδη χάσει άλλα δύο: τον Ραϊμόντ-Λεοπόλντ το 1783 και τον Γιόχαν-Τόμας τον περασμένο χρόνο. Ο Καρλ βρίσκεται λόγω των εορτών μαζί τους. Συνήθως μένει σε ένα νηπιαγωγείο, 15 χιλιόμετρα έξω από τη Βιέννη. Τον έστειλαν εκεί διότι ο Μότσαρτ θέλει να αρχίσει η μόρφωσή του από πολύ νωρίς...

Νοιώθει την κούραση βαριά, στα χέρια, στα πόδια, στα βλέφαρα. Παρά τα έντονα κλάματα του Καρλ, δεν θα πάει στο διπλανό δωμάτιο. Εξάλλου, κοντά στον Καρλ και την ετοιμόγεννη Κονστάνς βρίσκεται η υπηρέτρια.

Γύρω στις 7 το μωρό αποκοιμάται, τα κλάματα σταματούν. Αρχίζει όμως η φασαρία του δρόμου. Αυτό το διαμέρισμα έχει πολύ θόρυβο. Μάλλον θα πρέπει πάλι να αλλάξουν. Από το 1872 που παντρεύτηκαν έχουν αλλάξει σπίτι 7 φορές. Έχει δικίο η Στάντσι (το χαϊδευτικό της Κονστάνς) να παραπονιέται και να ζητά επίμονα ένα μικρό σπίτι στην εξοχή, με λίγα μέτρα κήπο. Γιατί όχι; Τι θα στοίχιζε εξάλλου στον Αμεντέους η μεταφορά του στην πόλη, όπου χρειάζεται να βρίσκεται συχνά; Η διαδρομή με μόνιππη νοικιασμένη άμαξα δεν κοστίζει πάνω από 10 κρόισερ...

Οι σκέψεις λίγο-λίγο θαμπώνουν... Κορμός και κεφάλι γέρνουν πάνω στο τραπέζι. Το δεξί χέρι λυγίζει στον αγκώνα, ο καρπός στρέφεται προς τα δεξιά, ενώ τα δάκτυλα κρατούν ακόμα την πένα. Μια τελευταία σκέψη διαπερνά το κουρασμένο μυαλό του, λίγο πριν τον αγκαλιάσει ολοκληρωτικά ο Μορφέας: "Το μωρό, αν είναι κορίτσι, θα το βγάλουμε Τερέζια».

Αποκοιμήθηκε...

Σε τέσσερα χρόνια, το 1793, θα κοιμηθεί για πάντα... Μόλις 35 χρονών...

Π. Λεούσης

Βιβλιογραφία:

Grove's, Dictionary of music and Musicians
L.Debril, *Une heure dix de la vie d'un genie*

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Επιμελείται ο Νομικός Καρδούλης

α) ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΕΛΛΑΔΑΣ

Στις 7 Απριλίου 2006 κυκλοφόρησαν οι ακόλουθες Αναμνηστικές Σειρές Γραμματοσήμων:

- «100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΣΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΤΟΥ 1906», αποτελούμενη από δύο φεγιά που απεικονίζουν ανατυπώσεις οκτώ γραμματοσήμων της σειράς «ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 1906». Οι κλάσεις του ενός φεγιά είναι 0,50 - 0,65 - 0,85 και 1,00 € και του άλλου 0,20 - 0,30 - 0,50 και 2,00 €. Παράλληλα με την σειρά εκδόθηκαν Φάκελοι Πρώτης Ημέρας Κυκλοφορίας αξίας € 8,50 (φάκελοι δύο). Απλά Λευκώματα Γραμματοσήμων Σειράς αξίας € 18,90 και Κάρτες Μάξιμουμ Prepaid αξίας €10,10 σε πακέτο των οκτώ καρτών.

- «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΟΥΣΕΙΑ» αποτελούμενη από έξι γραμματόσημα 0,05 - 0,20 - 0,50 - 0,65 - 1,40 και 2,15 €. Παράλληλα εκδόθηκαν Φ.Π.Η.Κ. αξίας € 6,60. Τυποποιημένες Σειρές Γραμματοσήμων αξίας € 7,90. Απλά Λευκώματα Γραμματοσήμων Σειράς αξίας € 15,60. Κάρτες Μάξιμουμ Prepaid αξίας € 8,60 σε πακέτο των έξι καρτών. Φύλλα Προσωπικού Γραμματοσήμου Α4 «ΣΠΕΙΡΑ» αξίας € 10,00 σε πλήρη φύλλα και φύλλα Προσωπικού Γραμματοσήμου Α4 «ΑΚΡΟΠΟΛΗ» αξίας €13,00 σε πλήρη φύλλα.

Στις 15 Μαΐου 2006 κυκλοφόρησαν οι ακόλουθες δύο Αναμνηστικές Σειρές Γραμματοσήμων:

- «EUROPA 2006» αποτελούμενη από δύο ενωμένα γραμματόσημα κλάσεων 0,65 και 3,00 €. Παράλληλα εκδόθηκαν Τευχίδια αξίας € 7,30 το καθένα, εικονογραφημένοι Φάκελοι Πρώτης Ημέρας Κυκλοφορίας αξίας € 5,00 ο καθένας και Απλά Λευκώματα Γραμματοσήμων Σειράς αξίας €12,00 το καθένα.

- «ΕΠΕΤΕΙΟΙ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ» αποτελούμενη από έξι γραμματόσημα κλάσεων 0,15 - 0,20 - 0,50 - 0,65 - 1,40 και 3,00 €. Παράλληλα εκδόθηκαν Φ.Π.Η.Κ. αξίας € 7,70. Τυποποιημένες Σειρές Γραμματοσήμων € 8,90. Απλά Λευκώματα Γραμματοσήμων αξίας € 18,00. Κάρτες Μάξιμουμ Prepaid αξίας € 9,50 σε πακέτο των έξι καρτών. Φύλλα Προσωπικού Γραμματοσήμου Α4 «EUROVISION» αξίας € 10,00 σε Προσωπικού Γραμματοσήμου Α4 «ΕΛΙΑ» αξίας €13,00, σε πλήρη φύλλα.

- Στις 16 Ιουνίου 2006 κυκλοφόρησε η κοινή σειρά γραμματοσήμων με τίτλο «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΗΣΙΑ» αποτελούμενη από 10 γραμματόσημα κλάσεων 0,01 - 0,03 - 0,10 - 0,20 - 0,40 - 0,50 - 0,65 - 0,85 - 2,25 και 5,00 €. Παράλληλα εκδόθηκαν Φάκελοι Πρώτης Ημέρας Κυκλοφορίας αξίας € 13,20 (δύο φάκελοι), Τυποποιημένες Σειρές Γραμματοσήμων € 13,90, Απλά Λευκώματα Γραμματοσήμων Σειράς αξίας € 29,50, Κάρτες Μάξιμουμ Prepaid αξίας € 15,70 σε πακέτο των δέκα καρτών και 7.500 Φύλλα Προσωπικού Γραμματοσήμου Α4 αξίας €10,00 και €13,00, ανάλογα με τα γραμματόσημα που περιέχει το κάθε φύλλο (€ 0,50 ή € 0,65).

ΚΥΠΡΟΥ

- Στις 4 Μαΐου 2006 κυκλοφόρησε η σειρά γραμματοσήμων «ΕΥΡΩΠΗ 2006» με θέμα «Η Ενσωμάτωση των Μεταναστών όπως τη βλέπει η Νεολαία», αποτελούμενη από δύο γραμματόση-

μα αξίας 30 και 40 σεντ.

Μαζί με την σειρά κυκλοφόρησαν τευχίδια με 4 σειρές γραμματοσήμων χωρίς διάτρηση στην πάνω και κάτω πλευρά, στην τιμή των 2 Κυπριακών λιρών και 80 σεντ, και φάκελοι Π.Η.Κ. στην τιμή των 90 σεντ.

Την ίδια μέρα τέθηκε σε κυκλοφορία και το Προσφυγόσημο με ανατύπωση του 2006.

- Στις 15 Ιουνίου 2006 τέθηκαν σε κυκλοφορία οι σειρές γραμματοσήμων «Φρούτα της Κύπρου» και «Μεταμοσχεύσεις». Η πρώτη αποτελείται από τρία γραμματόσημα αξίας 20, 25 και 60 σεντ και η δεύτερη από ένα γραμματόσημο αξίας 13 σεντ.

Μαζί με τις σειρές κυκλοφόρησαν και Φάκελοι Π.Η.Κ. αξίας 1 Κυπριακής λίρας και 25 σεντ της πρώτης σειράς και 33 σεντ της δεύτερης

Ο.Η.Ε.

Στις 14 Απριλίου 2006 κυκλοφόρησαν οι ακόλουθες τρεις σειρές γραμματοσήμων Ο.Η.Ε. (U.N.P.A.):

- ΟΡΙΣΤΙΚΗ σειρά, αξίας 1,05 € (Φ.Π.Η.Κ. 1,89 €)
- «ΤΕΧΝΗ '06», αξίας 9,86 € (Φ.Π.Η.Κ. 12,16 €)
- «SPECIES» αξίας 6,13 € (Φ.Π.Η.Κ. 7,19 € και του Φ.Π.Η.Κ. TRIPLE 7,02 €)

- Στις 28 Ιουνίου 2006 κυκλοφόρησε η σειρά γραμματοσήμων έκδοσης Ο.Η.Ε. (U.N.P.A.) με τίτλο «FAMILIES '06» αξίας 4,33 € (Φ.Π.Η.Κ. 6,80 € και Φ.Π.Η.Κ. TRIPLE 6,40 €).

β) ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ

ΕΛΛΑΔΑΣ:

- Στις 2 Μαΐου 2006 από το Προσωρινό Ταχυδρομικό Κατάστημα του ιπποδρόμου Δοξάτου στα πλαίσια των ιπποδρομιών της πόλης, που έχουν μια ιστορική διαδρομή 135 χρόνων από τα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Παράλληλα κυκλοφόρησαν Αναμνηστικοί φάκελοι αξίας 0,50 και 2,00 €.

- Στις 4 Μαΐου 2006 από το Προσωρινό Ταχυδρομικό Κατάστημα του χώρου της Έκθεσης Γραμματοσήμου με θέμα «ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ» στο Εκπαιδευτικό Κέντρο της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος (Γλυφάδα).

- Στις 5 Μαΐου 2006 από το Προσωρινό Ταχυδρομικό Κατάστημα της αίθουσας των εκδηλώσεων των Κεντρικών Λυκείων Μυτιλήνης για την «52η ΣΥΝΟΔΟ ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΔΙΟΙΚΟΥΣΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ».

- Στις 15 Μαΐου 2006 από το Προσωρινό Ταχυδρομικό Κατάστημα του χώρου της Βασιλικής του Αγίου Μάρκου στο Ηράκλειο Κρήτης για τα «40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΑΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΙΤΟΥ»

- Στις 27 Μαΐου 2006 από το Προσωρινό Ταχυδρομικό Κατάστημα του Ξενοδοχείου MEDITERRANEAN PALACE στη Θεσσαλονίκη, για την «14η ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΛΕΚΑΡΤΑΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ 2006»

- Στις 21 Μαΐου 2006 από το Προσωρινό Ταχυδρομικό Κατάστημα στην Αίθουσα Κυθηραϊκού Συνδέσμου για το «Η ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΑΝΙΩΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ». Παράλληλα κυκλοφόρησαν Τρίφυλλα Συλλεκτικά Αναμνηστικά Λευκώματα αξίας 15,10 € έκαστο και Αναμνηστικοί Συλλεκτικοί Φάκελοι αξίας 2,00 € έκαστος.

- Στις 24 Μαΐου 2006 από το Προσωρινό Ταχυδρομικό Κατάστημα στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Κερατσινίου για τη «Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ».

- Στις 24 Μαΐου 2006 στο ταχυδρομικό κατάστημα Αρχαίας Ολυμπίας για την «8η Κοινή Διεθνή Σύνοδο για Προέδρους ή Διευθυντές Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών».
- Στις 25 Μαΐου 2006 Κεντρικό Ταχυδρομικό Κατάστημα Σταυρούπολης για τα «100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ».
- Στις 27 Μαΐου 2006 από το Προσωρινό Ταχυδρομικό Κατάστημα στο Μουσείο Αθλητισμού στη Θεσσαλονίκη για τα «80 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ Μ.Α.Σ. ΑΕΤΟΣ». Παράλληλα κυκλοφόρησαν Αναμνηστικοί Συλλεκτικοί Φάκελοι αξίας € 0,50 και € 2,00 έκαστος.
- Στις 3 Ιουνίου 2006 από το Προσωρινό Ταχυδρομικό Κατάστημα στο χώρο λειτουργίας της «Β' ΛΑΡΙΣΑΪΚΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ».
- Στις 21 Ιουνίου 2006 το Ταχυδρομικό Κατάστημα Αρχαίας Ολυμπίας για την «46η ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΟΔΟ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ».
- Στις 21 Ιουλίου 2006 στο Ταχυδρομικό Κατάστημα Αρχαίας Ολυμπίας για την «7η ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΟΔΟ ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΕΛΕΧΗ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ».
- Για τις εκδηλώσεις του ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ θα χρησιμοποιηθεί ειδικό χρονολογικό σήμα-ντρο από το Ταχυδρομικό Κατάστημα Αρχαίου Θεάτρου Επιδαύρου στις ακόλουθες ημερομηνίες:
 - Τον μήνα Ιούνιο στις 30/06/06.
 - Τον μήνα Ιούλιο στις 01 - 07 - 08 - 14 - 15 - 21 - 22 - 28 και 29/07/06.
 - Τον μήνα Αύγουστο στις 04 και 05/08/2006
- Από 13- 30 Ιουνίου 2006 με σύνθημα: «2006 - ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ».

ΚΥΠΡΟΥ:

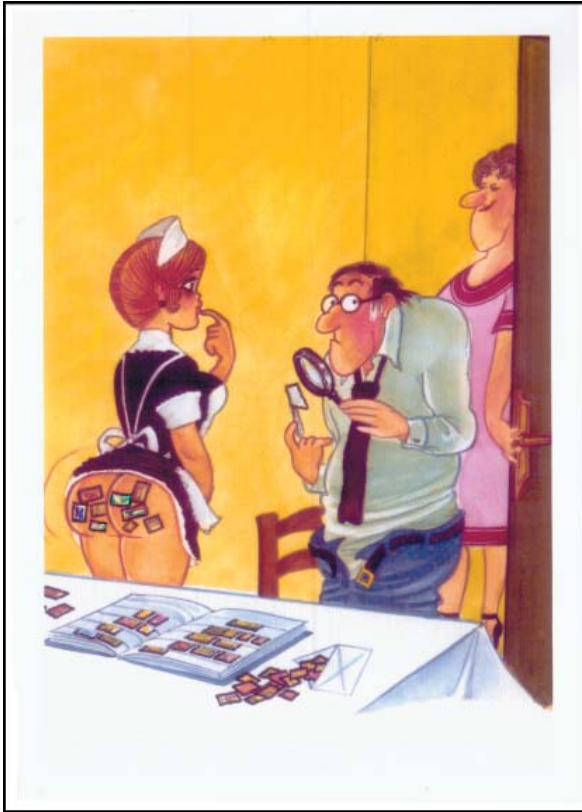
- Από 4-6 2006 στο χώρο της Διεθνούς Φιλοτελικής Εκθεσης «ESSEN 2006».
- Στις 26 Μαΐου 2006 για την «31η Διεθνή Έκθεση Κύπρου».
- Στις 25 Μαΐου 2006 μέχρι 3 Ιουνίου 2006 για την «ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΈΚΘΕΣΗ WASHINGTON 2006».

γ) ΣΦΡΑΓΙΣΤΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ**ΕΛΛΑΔΑΣ:**

- Από 1 μέχρι 5 Ιουνίου 2006 στο ΚΔΑ με σύνθημα «ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΕ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΚΤΕΣ»
- Από 6 μέχρι 25 Ιουνίου 2006 στο ΚΔΑ με σύνθημα: «ΔΗΜΟΣ ΥΔΡΑΣ ΜΙΑΟΥΛΕΙΑ 2006, 16 – 25 ΙΟΥΝΙΟΥ».

ΚΥΠΡΟΥ:

- Από 8-19 Μαΐου 2006 με σύνθημα: «ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ 31η ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΚΥΠΡΟΥ 26/5-4/6/2006».
- Στις 27 και 28 Απριλίου 2006 με σύνθημα: «ΤΑΣΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ 1917-1996».
- Στις 2 και 3 Μαΐου 2006 με σύνθημα: «ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ».
- Από 29/5 - 2/6/2006 με σύνθημα: «ΓΙΟΡΤΗ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ».



Το πάθημα ενός "εκλεκτού"(και ...εκλεκτικού θεματικού) συλλέκτη
 Σημείωση: Η ανωτέρω εικόνα δεν είναι γερμανικό ...μόνοφύλλο.
 Μη την αναζητήσετε για τη συλλογή σας

Είναι βέβαιο ότι οι περισσότεροι από τους αναγνώστες μας έχετε κάποια απορία σχετική με τη θεματική συλλογή σας, με το θεματικό φιλοτελισμό. Μη διστάζετε να μας ρωτήσετε, γραπτώς, τηλεφωνικώς ή με E-mail. Οι απαντήσεις θα σας δοθούν μέσω των σελίδων του Θ.Φ., σε τρόπο ώστε να φανούν χρήσιμες και σε άλλους συλλέκτες.

Οι σελίδες του Θεματικού Φιλοτελιστή είναι στη διάθεση κάθε θεματικού που θέλει να εκφράσει μία άποψη, να δημοσιεύσει ένα άρθρο, να κάνει μία ανακοίνωση. Περιμένουμε πάντα τη συνεργασία σας.